200 8

JGENTLE FRAMEWORK REFERENCE 1.0

From Technologies to Solutions

A step-by-step guide to Java development with the developer-friendly JGentle framework.

JGENTLE FRAMEWORK PROJECT REFERENCE

© 2008 by Lê Quốc Chung

1 - Chỉ mục

1	- Chỉ mục	3
2	- Giới thiệu JGentle	9
	2.1 - Tại sao sử dụng JGentle	. 10
3	- Cấu trúc JGentle	. 12
	3.1 - Cấu trúc các thành phần trong JGentle	. 13
	3.1.1 - Definition Management – DM	. 13
	3.1.2 - Annotation Object Handling – AOH	. 13
	3.1.3 - Annotation Dependency Injection – ADI	. 14
	3.1.4 - Dependency Injection – DI	. 14
	3.1.5 - Deep Dependency Injection – dDI	. 15
	3.1.6 - Aspect Oriented Programming – AOP	. 15
	3.1.7 - Spring Integration	. 16
	3.1.8 - JMX Support	. 16
	3.1.9 - JGentle Data Access	. 17
	3.1.10 - Framework Integration	. 17
	3.1.11 - Services Module	. 18
4	- Core Technologies	. 19
	4.1 - Giới thiệu	. 20
	4.2 - Container, Configuration và Beans	. 22
	4.2.1 - Beans	. 22
	4.2.2 - Khởi tạo một container	. 22
	4.2.2.1 - InjectCreator	. 22
	•	
	4.2.2.2 - ServicesContext	
	•	. 23
	4.2.2.2 - ServicesContext	. 23 . 23
	4.2.2.2 - ServicesContext	. 23 . 23 . 24
	4.2.2.2 - ServicesContext	. 23 . 23 . 24 . 24
	4.2.2.2 - ServicesContext	. 23 . 23 . 24 . 24 . 25
	4.2.2.2 - ServicesContext	. 23 . 24 . 24 . 25 . 26
	4.2.2.2 - ServicesContext	. 23 . 24 . 24 . 25 . 26
	4.2.2.2 - ServicesContext	. 23 . 24 . 24 . 25 . 26 . 30
	4.2.2.2 - ServicesContext 4.2.3 - Quản lý cấu hình Configuration 4.2.3.1 - AbstractConfig Configuration (ACC) 4.2.3.1.1 - Kế thừa từ AbstractConfig class 4.2.3.1.2 - Implements Configurable interface 4.2.3.1.3 - Chỉ định khối Config Block 4.2.3.2 - Annotation Type Configuration (ATC) 4.2.4 - Bean Scopes	. 23 . 24 . 24 . 25 . 26 . 30 . 31

	4.2.4.3 - Request Scope	35
	4.2.4.4 - Session Scope	36
	4.2.4.5 - Application Scope	36
	4.2.4.6 - Custom Scope	36
	4.2.4.6.1 - Khởi tạo và định nghĩa custom Scope	37
	4.2.4.6.2 - Sử dụng custom Scope	38
	4.2.5 - Quản lý Life-cycle Bean	39
	4.2.5.1 - Init và Destroy	39
	4.2.5.1.1 - Initializing Bean	39
	4.2.5.1.2 - Disposable Bean	39
	4.2.6 - Tương tác container	39
	4.2.6.1 - InjectCreatorAware	39
	4.2.6.2 - Automatic Detector	39
	4.2.6.3 - Before Configure	39
	4.2.6.4 - Before Init Context	40
	4.2.6.5 - Component Service Context	40
4	.3 - Definition	41
4	4.3.1 - Giới thiệu	
4		41
4	4.3.1 - Giới thiệu	41 41
4	4.3.1 - Giới thiệu	41 41 42
4	4.3.1 - Giới thiệu	41 41 42 42
4	4.3.1 - Giới thiệu	41 42 42 43
4	4.3.1 - Giới thiệu	41 42 42 43 43
4	4.3.1 - Giới thiệu	41 42 42 43 43 44
4	4.3.1 - Giới thiệu	411 422 423 433 444 444
4	4.3.1 - Giới thiệu	41 42 42 43 43 44 44 47
4	4.3.1 - Giới thiệu	41 42 42 43 43 44 44 47
4	4.3.1 - Giới thiệu	41 42 42 43 43 44 47 49
4	4.3.1 - Giới thiệu 4.3.2 - Annotation Configuration vs XML Configuration 4.3.2.1 - So sánh giữa annotation configuration và XML configuration 4.3.2.2 - 5 lý do không sử dụng Annotation trực tiếp 4.3.2.3 - 5 lý do sử dụng Definition thay thế XML 4.3.2.4 - Definition 4.3.3 - Sử dụng Definition 4.3.3.1 - Chuyển đổi thông tin annotation thành Definition 4.3.3.2 - Truy vấn thông tin Definition sau khi đã được khởi nạp 4.3.3.3 - Truy vấn, thay đổi thông tin Definition 4.3.3.3.1 - Kiểm tra thông tin một annotation có được chỉ định trong Definition	411 422 423 433 444 447 499
4	4.3.1 - Giới thiệu	411 422 423 433 444 447 459 500
4	 4.3.1 - Giới thiệu 4.3.2 - Annotation Configuration vs XML Configuration 4.3.2.1 - So sánh giữa annotation configuration và XML configuration 4.3.2.2 - 5 lý do không sử dụng Annotation trực tiếp 4.3.2.3 - 5 lý do sử dụng Definition thay thế XML 4.3.2.4 - Definition 4.3.3 - Sử dụng Definition 4.3.3.1 - Chuyển đổi thông tin annotation thành Definition 4.3.3.2 - Truy vấn thông tin Definition sau khi đã được khởi nạp 4.3.3.3 - Truy vấn, thay đổi thông tin Definition 4.3.3.3.1 - Kiểm tra thông tin một annotation có được chỉ định trong Definition hiện hành hay không ? 4.3.3.3.2 - Truy vấn thông tin Definition 	411 422 433 444 447 499 500 511
4	 4.3.1 - Giới thiệu 4.3.2 - Annotation Configuration vs XML Configuration 4.3.2.1 - So sánh giữa annotation configuration và XML configuration 4.3.2.2 - 5 lý do không sử dụng Annotation trực tiếp 4.3.2.3 - 5 lý do sử dụng Definition thay thế XML 4.3.2.4 - Definition 4.3.3 - Sử dụng Definition 4.3.3.1 - Chuyển đổi thông tin annotation thành Definition 4.3.3.2 - Truy vấn thông tin Definition sau khi đã được khởi nạp 4.3.3.3 - Truy vấn, thay đổi thông tin Definition 4.3.3.3.1 - Kiểm tra thông tin một annotation có được chỉ định trong Definition hiện hành hay không? 4.3.3.3.2 - Truy vấn thông tin Definition 4.3.3.3.2 - Truy vấn thông tin Definition 4.3.4 - Object-class Definition 	41 42 42 43 43 44 47 49 50 51 53
4	4.3.1 - Giới thiệu 4.3.2 - Annotation Configuration vs XML Configuration	411 422 433 444 447 499 500 511 533

4.3.6.3 - Key và Value của MetaDa	ta 5	58
4.3.6.4 - Mối quan hệ giữa Definition	on, AnnoMeta và MetaData5	59
4.3.6.5 - Annotation Proxy	6	51
4.3.7 - Truy vấn thông tin Definition t	rực tiếp thông qua AnnoMeta6	52
4.3.8 - Khởi tạo bằng tay các dữ liệu	metadata6	54
4.3.9 - Quản lý các điểm Extension-P	oints trong khi diễn dịch Definition6	55
4.3.9.1 - DefinitionPostProcessor -	Tùy biến tiến trình diễn dịch Definition 6	56
4.3.9.2 - AnnotationBeanProcessor	- Tùy biến tiến trình diễn Annotation 7	70
4.3.9.2.1 - AnnotationPostProces	ssor	71
4.3.9.2.2 - AnnotationHandler		75
4.3.9.2.3 - Kết hợp AnnotationPo	ostProcessor và AnnotationHandler 7	78
4.3.9.3 - Đăng kí Extension-Points	thông qua IoC 8	30
4.3.9.4 - Kết hợp InjectCreatorAwa	re và PointStatus trong Extension-Points 8	30
4.3.10 - Validate dữ liệu annotation t	rước khi diễn dịch 8	30
4.3.10.1 - Đăng kí annotation và a	nnotation validator 8	33
4.3.10.1.1 - Đăng kí annotation	thông qua Annotation Object Handler 8	35
4.3.10.1.2 - Đăng kí annotation	validator thông qua Annotation Object Handler. 8	39
4.3.10.2 - Đăng kí nhận Exception	từ Annotation Parents 9	€3
4.3.10.3 - Thực thi bằng tay tiến tr	ình validate annotation lúc run-time 🤉	€3
4.3.10.4 - Kiểm tra một object	g	94
4.3.10.5 - Validatable Annotation	<u>9</u>	95
1.4 - Dependency Injection	9	96
	<u>c</u>	
·		
	9	
4.5.1 - Gloi tilleu	<u>C</u>	1/
	ion 9	
4.6.1 - Giới thiệu	<u>c</u>	98
1.7 - Aspect Oriented Programming	- AOP trong JGentle 9	9
4.7.1 - Giới thiệu	g	99
4.7.2 - Advice	g	99
4.7.3 - Aspect	<u>c</u>	99
	<u>c</u>	
4.7.5 - Pointcut	<u>c</u>	99
4.7.6 - JoinPoint	g	99

4.7.7 - Introduction	99
4.8 - Annotation Object Handling	100
4.8.1 - Giới thiệu	100
5 - Integration	101
5.1 - Remoting - Web services	102
5.1.1 - RMI Interation	102
5.1.2 - Hessian – Burlap Integration	102
5.1.3 - Web Services	102
5.1.4 - JMS	102
5.2 - JGentle JDBC	103
5.2.1 - Giới thiệu JGentle JDBC	103
5.3 - Data Access	104
5.3.1 - Giới thiệu	104
5.3.2 - Hibernate	104
5.3.3 - iBatis	104
5.3.4 - JDO	104
5.4 - JMX Support	105
5.4.1 - Giới thiệu JGentle JMX	105
5.5 - JCA Support	106
5.5.1 - Giới thiệu JGentle JCA	106
5.6 - Spring integration	107
5.6.1 - Giới thiệu	107
6 - JGentle Web	108
6.1 - Giới thiệu JGentle Web	109
7 - JGentle Security	110
7.1 - Giới thiệu JGentle Security	111
8 - JGentle Services	112
8.1 - JGentle GUI	113
8.2 - Event Service	114
8.2.1 - Giới thiệu chung	114

8.2.2 - Loosely Coupled vs Tightly Coupled	114
8.2.3 - Event Class	114
8.2.3.1 - Event of Event Class	114
8.2.3.2 - Register Event	114
8.2.4 - Publisher	114
8.2.4.1 - Persistent Publisher	114
8.2.4.2 - Transient Publisher	114
8.2.5 - Subscriber	114
8.2.5.1 - Multiple Subscriber	114
8.2.5.2 - Subscriber priority	114
8.3 - Object Pooilng	115
8.4 - Thread Pooling	115
8.5 - Queued Component	115
8.6 - Exchange Bean	115
8.7 - Encrypt Method	115
8.8 - Logging Service	115
8.9 - Method Pineline	115
8.10 - Network Controller	115
8.11 - Error Loader	115
9 - Phụ lục A - Annotation	116
10 - Phụ lục B – RMI	117
11 - Phụ lục C - Spring framework	118

2 - Giới thiệu JGentle

Hệ thống JGentle Framework là một AOE (Aspect Oriented Environment), một lightweight container kết hợp với một tập hợp các API giúp đơn giản hóa các vấn đề về Dependency Injection (DI), Inversion Of Control (IOC), Aspect Oriented Programing(AOP), ... Nhưng không giống như một số framework, hay các AOP framework khác tập trung vào việc xử lý AOP hay cung cấp một IoC container đơn thuần dựa trên việc cấu hình với XML, JGentle cung cấp các chức năng DI và AOP hướng đến tính mở rộng và tương thích với các hệ AOE khác (như Spring, ...), kết hợp với annotation (được chuyển đổi thành Definition) để trợ giúp cho hệ thống cấu hình, và đồng thời đoạn tuyệt hoàn toàn với việc sử dụng XML làm dữ liệu định nghĩa thông tin cấu hình.

Dựa trên nền DI, ADI (Annotation Dependency Injection), AOH (Annotation Object Handling), dDI (Deep Dependency Injection), Definition, ... JGentle cung cấp các services quản lý như Event Services, Queued Component, Data Locator, ... và cung cấp một cơ chế cấu hình ứng dụng sử dụng annotation, Definition một cách tùy biến. JGentle hoàn toàn là POJOs, xây dựng dựa trên các đối tượng pure java (thuần java) nên có thể tích hợp, tương thích với bất kì hệ thống nào phát triển bằng Java. Mặt khác JGentle AOP tuân thủ chặt chế đặc tả kĩ thuật của AOPAlliance nên các thành phần AOP trong JGentle hoàn toàn có thể tương thích với các thành phần AOP được xây dựng trên bất kì một AOE nào, miễn là AOE đó tuân thủ theo AOPAlliance.

Kết hợp điểm mạnh của các hệ thống khác, đơn giản hóa các *API* thao tác, JGentle đã tạo ra một *environment* mạnh mẽ để phát triển các *module* tách rời với các thông tin cấu hình hệ thống, giúp cho hệ thống ổn định, chịu đựng được các phát sinh mở rộng và linh hoạt khi phát triển cũng như bảo trì.

2.1 - Tại sao sử dụng JGentle

Một vài lý do cho mục đích sử dụng JGentle thay vì các framework khác:

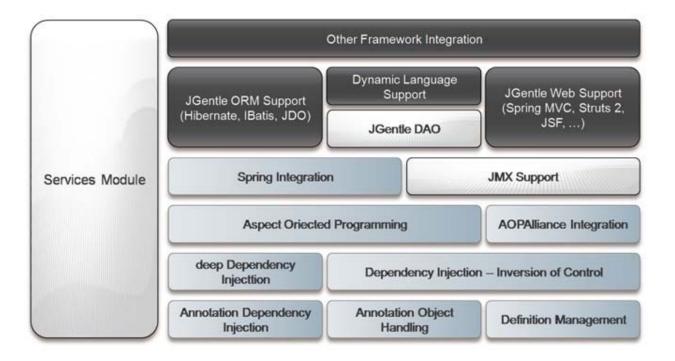
- Mục tiêu của JGentle là nhắm đến một khía cạnh quan trọng mà các framework hiện tại không thực hiện hoặc chưa thực hiện. Đó là cung cấp một cơ chế quản lý các business objects, một cơ chế DI thông qua annotation, definition, loại bỏ hoàn toàn sự phụ thuộc với cách truyền thống trong việc sử dụng các XML files hoặc property files làm dữ liệu cấu hình, đồng thời thay thế cách sử dụng metadata với annotation trực tiếp bằng thông tin dữ liệu definition gián tiếp, tách rời logic code với thông tin annotation.
- JGentle gia tăng khả năng kết nối và tích hợp với các framework khác (như Hibernate, Lucene, ...) cũng như các kĩ thuật chuẩn khác trên nền JAVA như JDBC, RMI, JMX, ... cung cấp nhiều xử lý tự động khác nhau với các mã lệnh phải quản lý ở mức low-level. JGentle được thiết kế như là một giải pháp tổng thể dựa trên nhiều kĩ thuật khác nhau, tạo lập một nền tảng trung tâm kết nối với các nền tảng kĩ thuật tách rời khác, giảm thiểu một số lượng lớn công việc cho nhà phát triển nếu như muốn tích hợp nhiều kĩ thuật khác nhau trên cùng một ứng dụng.
- Thành phần cốt lõi của JGentle là một **Inversion Of Control** container (IoC) hay còn có thể được biết đến với một khái niệm tương tự đó là **Dependency Injection** (DI) một thuật ngữ được đưa ra bởi Martin Fowler và Rod Johnson (cha đẻ *Spring framework*) cùng nhóm phát triển *PicoContainer* vào khoảng cuối năm 2003. Nhưng thay vì như một số *framework* hỗ trợ DI khác, chỉ cho phép chỉ định *dependencies* tại thời điểm *creation-time* (vd *Spring*), JGentle IoC còn cho phép chỉ định các *dependencies* tại thời điểm *invocation time* (thời điểm lúc *bean* được triệu gọi thực thì). DI trong JGentle đưa ra nhiều cải tiến, cho phép nhà phát triển *filter* được dữ liệu *dependencies*, chỉ định *inject* các *dependencies* khác nhau trong những điều kiện khác nhau, đồng thời còn cho phép *outject* (khái niệm ngược lại với *inject*) các dữ liệu *dependencies* ngược trở lại lại *container* theo một *scope* chỉ định. Và điều quan trọng là thông tin cấu hình DI trong JGentle hoàn toàn là *annotation*, các cách thức *wiring beans* cũng như việc chỉ định *dependencies* trong JGentle không hề phụ thuộc vào bất kì một file *XML* cấu hình nào nhưng vẫn đảm bảo dữ liệu thông tin cấu hình đôc lâp với *logic code*.

- JGentle cung cấp một cơ chế framework toàn diện cho Data Access, bao gồm việc tương tác với JDBC hay một ORM framework bất kì như Hibernate, ...
- JGentle tự bên trong có cung cấp một hệ thống các services khác nhau, cung cấp các chức năng khác nhau trợ giúp cho việc phát triển và xây dựng hệ thống. Không những thế, JGentle còn cho phép các nhà phát triển cấp thấp có thể tự xây dựng các hệ thống services khác dựa trên nền JGentle, cũng như tận dụng được những điểm mạnh trong JGentle như DI, ADI, AOH ... trong khi xây dựng services. Services sau khi được xây dựng có thể được sử dụng như là một thành phần trong JGentle container.
- JGentle cung cấp một cơ chế quản lý metadata dựa trên annotation, thay thế cách thức sử dụng annotation một cách trực tiếp, thay vào đó sử dụng gián tiếp thông qua definition (một loại object mà thông tin dữ liệu được chuyển đổi từ annotation), cho phép tách rời nội dung metadata và logic code.
- Cung cấp một cơ chế Annotation Dependency Injection (ADI), cho phép inject các annotations khác nhau vào logic code tại thời điểm run-time mà không cần thao tác vào source code. Dữ liệu annotation giờ đây trong JGentle có thể xem như là những dependency instances, có thể inject vào bất kì vị trí nào chỉ đinh.
- JGentle hỗ trợ bên trong một hệ thống framework con, Aspect Oriented Programming framework (AOP), được chỉ định cấu hình hoàn toàn với annotation, tuân thủ AOPAlliance, do đó đảm bảo có thể tích hợp được với AOP framework khác miễn là AOE (Aspect Oriented Environment) trên các hệ framework này cũng tuân thủ AOPAlliance.
- Được thiết kế nhắm đến việc mở rộng và tương thích với các hệ lightweight container và các framework hiện hành. Cho phép các beans được quản lý bởi JGentle có thể tương tác với các beans được quản lý trên các hệ container khác vơ như Spring, Hivemind, ... Điều này giúp tăng tính khả chuyển, cho phép các ứng dụng đã được xây dựng trên các hệ lightweight container khác có thể tích hợp và cùng làm việc với JGentle một cách dễ dàng.

3 - Cấu trúc JGentle

• Cấu trúc các thành phần trong JGentle

3.1 - Cấu trúc các thành phần trong JGentle

3.1.1 - Definition Management - DM

Là thành phần cơ bản và là lõi của toàn bộ của hệ thống *metadata configuration* trong JGentle container. DM chịu trách nhiệm quản lý các thông tin *Definition*, khởi tạo, *convert*, gỡ bỏ ... thông tin *Definition*. Ngoài việc quản lý các thông tin *Definition*, DM còn chịu trách nhiệm thực thi các tác vụ *validate* các *annotation* tương ứng khi thực thi *convert* thông tin *annotation* thành *Definition*, đồng thời chịu trách nhiệm đăng kí hoặc gỡ bỏ các thông tin đăng kí *catch* các *exception* nếu như có ngoại lệ được ném ra trong quá trình *validate* thông tin *annotation*.

3.1.2 - Annotation Object Handling - AOH

Là thành phần chịu trách nhiệm quản lý và khởi tạo các *customize services*. Là thành phần lõi của toàn bộ *services* trong JGentle, về mặt bản chất *InjectCreator container* cũng chính là một *services* được đăng kí bên trong một AOH, cũng như tất cả các thành phần

services khác trong JGentle như AOP, DDI, ADI, EventServices, DataLocator, ... tất cả là những services được xây dựng bên trong lõi của một AOH thống nhất, các services theo một số tiêu chí cụ thể sẽ được tổng hợp và kết hợp lại thành một thể thống nhất (vd: InjectCreator container chính là một tập hợp các services như AOP, dDI, DI, ADI,). Nhà phát triển có thể sử dụng hệ thống API và cơ chế config có sẵn trong AOH để tự tạo cho riêng mình các services khác kết hợp với hệ thống services có sẵn cung cấp bởi JGentle hoặc tao cho riêng mình một container độc lập.

3.1.3 - Annotation Dependency Injection – ADI

Là thành phần chịu trách nhiệm quản lý chức năng inject các Annotation Dependencies. Trong hệ thống JGentle, Annotation cũng có thể xem như là một trong những thành phần dependencies. ADI chịu trách nhiệm quản lý, cũng như inject các thông tin dependencies này vào các thực thể beans chỉ định. Nhờ ADI quản lý các Annotation Dependencies nên giờ đây các annotation độc lập hoàn toàn với logic code, các annotation giờ đây có thể chỉ định tại một nơi và sau đó có thể inject vào bất kì beans nào chỉ định thông qua cơ chế cấu hình với Definition của JGentle.

3.1.4 - Dependency Injection - DI

Dependency Injection - DI chiu trách nhiệm quản lý các tác vụ thực thi việc inject các dependencies.

Nguyên lý cơ bản của **Dependency Injection** là các objects sẽ "đinh nghĩa" các dependencies của chúng (những objects khác) chỉ cần thông qua tham số truyền của constructor hoặc properties. Sau đó là công việc của container mới thật sự inject những dependencies này vào object khi khởi tao bean.

Điều này được gọi là sự đảo ngược (Inversion), tên đầy đủ là Inversion Of Control (IoC) – "đảo ngược sự điều khiển". "Đảo ngược điều khiển" ở đây có nghĩa là thay vì object trước đây sẽ phải tự khởi tạo, quyết định dependencies nào, ở đâu sẽ làm việc với nó, thì giờ đây công việc này được chuyển cho container quản lý, objects chỉ cần quan tâm đến business logic code của chính mình.

Trong JGentle, DI sẽ quản lý các thông tin dependencies thông qua cơ chế cấu hình bằng Definition trong JGentle. Thay vì sử dụng XML để cấu hình như các container khác, JGentle lựa chọn Annotation (được chuyển đổi thành Definition) để cấu hình các thao tác Dependency Injection. Khả năng quản lý dependencies của DI trong JGentle dựa trên Definition khiến cho việc cấu hình và quản lý beans của bạn giờ đây trở nên đơn giản, xúc tích, ngắn gọn thay vì quản lý một tập hợp hỗn độn các file XML như trong các hệ container trước đây.

3.1.5 - Deep Dependency Injection - dDI

Là một chức năng cải tiến của DI trong JGentle, giờ đây với dDI, các dependencies không những có thể được inject vào trong một bean được cấu hình mà còn có thể outject ra khỏi bean đi ngược trở lại container trở thành một thành phần có thể injectable, cho phép sử dụng như là những dependency instances cho các Beans khác. Ngoài ra thông tin dependencies giờ đây còn có thể được filter trước khi được inject vào Bean, hoặc có thể chỉ định builder cho dependencies trong trường hợp dependencies là null. Deep DI nâng cấp khả năng inject dependencies thông thường của DI, hỗ trợ việc inject tại thời điểm invocation thay vì creation-time (các dependencies được inject tại thời điểm khởi tạo Bean, và giữ nguyên các dependencies này đến khi hết Lifecycle của Bean) như các hệ container hỗ trợ DI khác (vd Spring).

3.1.6 - Aspect Oriented Programming - AOP

Thành phần AOP chịu trách nhiệm quản lý các chức năng AOP trong JGentle. Các thành phần của AOP như advice, pointcut, joinpoint, aspect, weaving, ... giờ đây có thể cấu hình đơn giản nhất có thể thông qua annotation. JGentle cung cấp một cơ chế giải quyết các vấn đề của AOP, và một tập hợp các API cho phép quản lý và cấu hình các chức năng AOP cho các beans trong JGentle container. Đồng thời JGentle AOP tuân thủ chặt chế AOPAlliance, do đó các thành phần AOP được xây dựng trên các hệ AOP framework khác có thể hoạt động và tái sử dụng trong JGentle mà không gặp bất kì trở ngại nào, miễn là các AOE (Aspect Oriented Environments) đó tuân thủ AOPAlliance (vd như Spring).

3.1.7 - Spring Integration

Spring là một *lightweight container*, cung cấp một tập hợp các chức năng quản lý, khởi tạo và điều phối vòng đời của *beans*, đồng thời cung cấp mạnh mẽ các chức năng như *Dependency Injection*, *AOP*, *Transaction Management*, *RMI*, *JMX support*, ... thông qua cơ chế cấu hình với *XML* hoặc *annotation* (*Spring java-config*). Để tận dụng hệ thống đồ sộ chức năng mà Spring cung cấp, JGentle cung cấp một cơ chế hỗ trợ việc tích hợp các *beans* được quản lý bởi *Spring container*, để có thể làm việc, hoạt động và sử dụng trong *JGentle container*. Điều này cho phép các *beans* được quản lý bởi *JGentle container* có thể dễ dàng tương tác hoặc kết hợp với các các *beans* khác được quản lý bởi *Spring*, do đó các *beans* trong JGentle vẫn có thể tận dụng được cơ chế cấu hình linh hoạt của JGentle, và các thành phần chức năng không có trong Spring nhưng đồng thời vẫn nhận được các chức năng mạnh mẽ từ Spring.

3.1.8 - JMX Support

JGentle hỗ trợ *DI, dDI, ADI*, ... là những cách cấu hình mạnh mẽ cho các *properties* của *bean*, cũng như cấu hình *annotation* trong ứng dụng. Nhưng một khi ứng dụng đã được triển khai và hoạt động, khả năng DI, hay ADI không phải là những công cụ hữu dụng để có thể thay đổi, điều khiển, theo dõi cũng như cấu hình các thông tin *configuration*. Trong khi đó, Java Management Extensions (JMX) - một đặc tả chuẩn của JAVA, lại cho phép công cụ hóa ứng dụng, cho phép quản lý, giám sát (*monitoring*) cũng như cấu hình (*configuration*), và điều quan trọng hơn nữa rằng JMX cho phép can thiệp vào hoạt động của hệ thống ngay tại thời điểm *run-time*. JMX cho phép nhà phát triển có thể giám sát được tài nguyên hệ thống, cho phép ứng dụng có thể "mở hóa" các thông tin về thuộc tính, hành vi, thông tin cấu hình, cung cấp một hệ thống đặc tả chuẩn và nhiều công cụ khác nhau giúp quản lý, giám sát, và bảo trì ứng dụng. Do đó, việc hỗ trợ JMX trở thành công việc quan trọng và không thể thiếu trong các hệ thống *bean container*, và dĩ nhiên JGentle cũng không phải là trường hợp ngoại lệ.

Dựa vào hệ thống JMX *support* trong JGentle, các *beans* được quản lý bởi JGentle *container* hoàn toàn có thể tận dụng được các thế mạnh của JMX. JGentle JMX *module* cho phép nhà phát triển có thể xuất bản các JGentle *beans* như là những Model MBeans, để có thể truy xuất vào bên trong hệ thống, tối ưu dữ liệu thông tin cấu hình – thậm chí ngay cả khi ứng dụng đang được vận hành. Việc triển khai các MBeans trong JGentle được xử lý dựa

trên khả năng DI, ADI do đó được đơn giản hóa đến tối đa, vừa có thể hiện như là các MBeans được quản lý trong một MBean *server*, nhưng đồng thời vẫn được quản lý trong JGentle *container* như là những JGentle *beans* một cách bình thường.

3.1.9 - JGentle Data Access

Gần như trong hầu hết các hệ thống, việc truy vấn đến cơ sở dữ liệu (database) lúc nào cũng là một vấn đề quan trọng và là quá trình không thể thiếu trong khi phát triển hệ thống. Hệ thống Data Access framework trong JGentle giúp đơn giản hóa các thao tác truy xuất cơ sở dữ liệu, cho phép tích hợp với nhiều kĩ thuật truy vấn dữ liệu "data access" khác nhau. Bất cứ khi nào bạn cần truy vấn thông tin dữ liệu thông qua JDBC, iBatis hay thông qua một ORM framework (Object Ralational Mapping) ví dụ như Hibernate, JGentle đều hỗ trợ, đồng thời giúp giải phóng các đoạn code truy vấn phức tạp, thay vào đó là phát triển trên một hệ thống cấu hình các persistence code, đơn giản thông qua DI, ADI, ... trợ giúp quản lý transactions, handle các ngoại lệ exceptions, khởi tạo cũng như quản lý connections, connection pool ... Do đó giúp nhà phát triển có thể tập trung nhiều hơn vào business logic code của ứng dụng, tránh khỏi việc phải thực hiện các công việc truy vấn dữ liệu ở mức low-level như trước. Giờ đây, nhà phát triển chỉ cần viết các logic code của dữ liệu, cấu hình Data Access thông qua JGentle DI, ADI, và không còn cần bận tâm bất kì điều gì nữa, ... tất cả phần còn lại đã có JGentle xử lý.

3.1.10 - Framework Integration

Bản thân hệ thống JGentle mặc dù cung cấp rất nhiều chức năng khác nhau giúp giải quyết các vấn đề khác nhau trong khi phát triển một ứng dụng enterprise, nhưng vẫn còn nhiều giải pháp khác ngoài JGentle, đáp ứng được những nhu cầu, khía cạnh riêng biệt mà JGentle chưa hỗ trợ. Đồng thời, có nhiều giải pháp đã được phát triển từ nhiều năm nay, được áp dụng trên nhiều hệ thống vận hành hiện tại, và dĩ nhiên đã trải qua một khoảng thời gian đủ ... để có thể nói là đã trưởng thành, ổn định và đáp ứng được sự phát triển cũng như mở rộng. Do đó, thay vì ôm đồm giải quyết tất cả mọi vấn đề, JGentle lựa chọn giải pháp kết hợp với các nền tảng framework khác ví dụ như Spring, Hibernate, iBatis, JMX, Struts, Ajax framework, Lucene ... và nhiều framework khác nhằm tạo ra một hệ thống phát triển toàn diện, bù đắp những chỗ còn thiếu sót trên các nền tảng này (ví dụ Definition, ADI, ...), cung cấp các thao tác triển khai khác trên DI. Đồng thời JGentle tạo ra một tập

hợp các *class* trợ giúp, kết hợp với các *framework*, giúp đơn giản hóa các cách thức triển khai, cũng như xây dựng một hệ thống tích hợp nhiều nền tảng *framework* khác nhau mà vẫn thừa hưởng triệt để được điểm mạnh của từng hệ thống.

3.1.11 - Services Module

Là một tập hợp các services được xây dựng sẵn trong JGentle, cung cấp các chức năng như là một hệ thống tổng thể giải quyết các vấn đề khác nhau trong quá trình phát triển ứng dụng. Như đã mô tả ở trên, bản chất InjectCreator container cũng chính là một services trong JGentle cung cấp các chức năng quản lý DI, dDI, AOP, ... Đó là các thành phần services cơ bản trong InjectCreator container. Ngoài các services trên, JGentle còn cung cấp các Services xử lý các tác vụ khác như: EventServices, DataLocator, RMI support, ObjectPooling, Queued Component ... được tổng hợp và quản lý trong ServicesContext container. Đây là các thành phần services xử lý bổ sung ở mức enterprise kèm theo cung cấp bởi JGentle ngoài các chức năng hệ thống lõi cơ bản.

Ngoài ra, kết hợp với sự hỗ trợ của thành phần *AOH* (Annotation Object Handling), JGentle còn cho phép tạo các chức năng services riêng và có thể thêm vào hệ thống container có sẵn của JGentle, giúp bạn có thể xây dựng các hệ thống services riêng giải quyết các bài toán cụ thể mà JGentle chưa giải quyết mà vẫn tận dụng được cơ chế cấu hình bằng *Definition* linh hoạt trong JGentle.

Jacinie Hamework 1.0

4 - Core Technologies

- Giới thiệu
- Container, Configuration và Beans
- Definition
- Dependency Injection
- Deep Dependency Injection
- Annotation Dependency Injection
- Aspect Oriented Programming AOP
- Annotation Object Handling

4.1 - Giới thiêu

Về bản chất JGentle là một lightweight container, và lõi của nó là cài đặt của các thành phần cơ bản như Inversion Of Control (IoC), Dependency Injection (DI), Aspect Oriented Programming (AOP) Nhưng trong cài đặt thực tế, JGentle framework cung cấp một vài hệ thống các container khác nhau đảm đương các trách nhiệm cũng khác nhau như: InjectCreator container, ServicesContext container, WebContext container, ...

Trong khi InjectCreator container chỉ cung cấp những thành phần cơ bản để khởi tạo và quản lý bean như (DI, dDI, ADI, AOH, ...) thì ServicesContext container lại cung cấp thêm các thành phần bổ sung services đóng vai trò nhưng nhà cung ứng các dịch vu services lõi trong hệ thống container như: EventService, RMI support, DataLocator, ... đồng thời cung cấp các cơ chế integrate với các nền tảng hệ thống framework phổ biến khác. Các container khác nhau đảm đương các công việc khác nhau, cũng như một phạm vi ứng dụng khác nhau, do đó tùy vào hoàn cảnh, trường hợp cu thể ban có thể khởi tạo các container chỉ định khác nhau.

- Các container:

InjectCreator: InjectCreator interface cung cấp các thành phần cơ bản để quản lý Dependency Injection (DI), Deep Dependency Injection (dDI), Annotation Dependency Injection (ADI), Annotation Object Handling (AOH), Aspect Oriented Programming (AOP), ... InjectCreator cũng chịu trách nhiệm về quản lý vòng đời (Lifecycle) của beans, scope hoặc các thông tin khởi tạo bean khác, đồng thời InjectCreator cũng chịu trách nhiệm việc đọc thông tin cấu hình config trong các objects hoặc object classes (extends từ AbstractConfig class, hoặc implements từ Configurable interface) để cấu hình các thành phần trong hệ thống.

ServicesContext: cài đặt của ServicesContext interface được xây dựng hoàn toàn dựa trên cài đặt của InjectCreator và thêm vào các thành phần chức năng services khác như Event Service, ObjectPooling, DataLocator, RMI Integration, WebServices, ... Ve ban chất InjectCreator chỉ cung cấp các thành phần chức năng cấu hình cơ bản, còn ServicesContext thì lại bổ sung các chức năng Enterprise dựa trên nền InjectCreator, do đó nó có toàn bộ các thành phần chức năng của InjectCreator.

WebContext : là một cài đặt khác tương tự ServicesContext nhưng được phát triển nhằm cho mục đích vận dụng JGentle Container trên nền hệ thống web (JSP/Servlet), là container được khởi tạo trong thành phần trung tâm của JGentle Web Framework.

4.2 - Container, Configuration và Beans

4.2.1 - Beans

Trong JGentle, các objects tạo nên các thành phần cơ bản trong ứng dụng của bạn và được quản lý bởi JGentle IoC container được ngầm hiểu như là các beans. Các beans đơn giản chỉ là các objects được khởi tạo và quản lý bởi JGentle IoC container. Những beans này có thể có hoặc không các dependencies giữa chúng, hoặc được cấu hình các thông tin chức năng khác nhau thông qua Annotation hoặc Definition, và được quản lý thông qua cơ chế cấu hình của JGentle container. Các beans được quản lý bởi JGentle container bao gồm việc khởi tạo, quản lý dependencies, scope, interceptors, v....vv. Hình thức khởi tạo beans, và các chức năng của beans sẽ được viết trong "dữ liêu cấu hình" và thông tin này sẽ được gửi cho container lúc container được khởi tạo. Nhờ đó ứng với mỗi container khác nhau các beans sẽ có những hình thái hoạt động cũng như chức năng năng hoàn toàn khác nhau.

4.2.2 - Khởi tao một container

Các container trong JGentle được khởi tạo thông qua các hàm static methods của một class đặc biệt chỉ định đó là **JGentle** class nằm trong gói package org.exxlabs.jgentle.context. Nôi tại JGentle class cung cấp một số static methods cho việc khởi tạo các container, đồng thời cung cấp các static methods khác trợ giúp cho việc quản lý cấu hình các hệ thống container (phần này sẽ trình bày chi tiết trong Annotation Object Handling - AOH).

4.2.2.1 - InjectCreator

Ban có thể khởi tao một InjectCreator container đơn giản thông qua static method buildInjectCreator của JGentle class theo cách sau :

InjectCreator injector = JGentle.buildInjectCreator();

Việc triệu gọi method buildInjectCreator sẽ trả về một object InjectCreator

tương ứng với container. Các overloading method của method này cung cấp các tham số khởi tạo khác cho InjectCreator container, nếu như việc khởi tạo InjectCreator có đính kèm thông tin cấu hình.

4.2.2.2 - ServicesContext

Việc khởi tạo một ServicesContext container cũng tương tự như cách khởi tạo injectCreator container.

InjectCreator injector = JGentle.buildServicesContext();

Cũng tương tự như buildInjectCreator method, buildServicesContext method cũng có nhiều bản overloading khác nhau cung cấp các chức năng khởi tạo khác nhau.

4.2.3 - Quản lý cấu hình Configuration

Thông thường các container không được khởi tạo riêng lẻ một mình, mà luôn đính kèm các thông tin cấu hình chỉ định để container có thể quản lý các thông tin dependencies, AOP, configurations, ... hoăc chỉ đinh cấu hình các services cho ServicesContext. Do đó các container cần được cung cấp các "thông tin cấu hình" cần thiết trước khi được khởi tạo. "Thông tin cấu hình" trong JGentle thực chất là các dữ liệu cấu hình được thiết lập thông qua việc triệu gọi các "abstract method" được chỉ định sẵn cung cấp bởi JGentle, do đó có thể hiểu "cách thức triển khai cấu hình" như là một tiến trình "startup" trước khi khởi tạo container.

Trong JGentle, "thông tin dữ liệu cấu hình" được cất trữ trong các objects được khởi tạo từ các Class chỉ đinh extends từ AbstractConfig class hoặc implements từ Configurable interface. Thay vì sử dụng XML, JGentle chủ yếu sử dụng objects của JAVA và annotation chuyển đổi thành Definition, vân hành như các phương tiên quản lý cũng như cất trữ thông tin *metadata*. Do đó khả năng cấu hình của *JGentle* rất uyển chuyển, đơn giản đến mức tối đa và tận dụng triệt để cú pháp của language (ở đây là JAVA).

4.2.3.1 - AbstractConfig Configuration (ACC)

JGentle cung cấp nhiều cách cấu hình khác nhau, nhưng hệ thống cấu hình chủ yếu và quan trọng nhất đó chính là *AbstractConfig Configuration (ACC)*. Thông qua ACC, nhà phát triển cần phải viết các thông tin cấu hình trong một *class* đặc biệt, gọi là *Configurable Class*. Một *configurable class* là một *abstract class*, là môi trường để soạn thảo các "công thức khởi tạo *bean"*, khởi tạo *service*, ... cho phép cất trữ các thông tin cấu hình thậm chí quản lý các dữ liệu thông tin cấu hình. Nếu như các dữ liệu thông tin cấu hình trước đây được cất trữ trong XML, và chỉ có thể truy vấn đến sau khi thông tin của file cấu hình (file XML) được nạp và diễn dịch vào trong *container*, thì giờ đây những thông tin này chỉ đơn thuần được cất trữ trong *Java object*, và sẵn sàng có thể truy vấn ngay cả khi đang thực hiện cấu hình lúc *run-time*, đồng thời có thể tận dụng triệt để được cú pháp của ngôn ngữ.

4.2.3.1.1 - Kế thừa từ AbstractConfig class

Một trong những cách đơn giản nhất để có thể hiện thực một *configurable class* là kế thừa lại từ *AbstractConfig class*, khi này một phần thông tin cấu hình trong JGentle sẽ được cấu hình trong phương thức *configure() method* được *override* lại từ *AbstractConfig*.

```
abstract class Config extends AbstractConfig {

    @Override
    public void configure() {

        // triệu gọi các phương thức cấu hình
    }
}
```

Ví dụ trên minh họa cách tạo một configurable class đơn giản, một configurable class đơn thuần chỉ là một class kế thừa từ AbstractConfig class, nằm trong gói package org.exxlabs.jgentle.configure.jgentle. Đây là một abstract class, chứa đựng các method thực thi các thao tác cấu hình cơ bản của JGentle. Class kế thừa từ AbstractConfig class bắt buộc phải override lại configure method, đây là phương thức xử lý chính cho các thao tác config trong JGentle. Khi một configurable class được add vào trong container, container sẽ tự

động invoke method này để khởi tạo các thông tin cấu hình.

Phần hiện thực của *configure method*, nhà phát triển có thể tận dụng các *method* được cung cấp sẵn trong *AbstractConfig class* để cấu hình các thông tin cần thiết (vd như *Dependency Injection*) hoặc cũng có thể triệu gọi các *method* tự tạo để thực thi các xử lý logic riêng kết hợp với các phương thức cấu hình.

Sử dụng thông tin configurable class như sau:

```
InjectCreator injector = Jgentle.buildInjectCreator(Config.class);
... hoặc ...

ServicesContext context = JGentle.buildServicesContext(Config.class);
```

Việc sử dụng thông tin được cấu hình chỉ đơn giản là đưa *configurable class* vào như là một đối số cho *buildInjectCreator* method dưới dạng *Object Class*.

Lưu ý rằng configurable class phải luôn là abstract class, vì lý do rằng trong nội tại của AbstractConfig class cung cấp rất nhiều methods cấu hình, một số đã được hiện thực hóa, một số vẫn còn ở mức abstract. Sau khi configurable class được add vào trong container, các methods này mới được container phát sinh các hiện thực cụ thể, nhờ vậy cho phép container trong những trường hợp khác nhau có thể chỉ định các hiện thực khác nhau mặc dù được chỉ định thực thi cùng một method cấu hình. Vì thế, trong trường hợp nếu như configurable class cố tình hiện thực cài đặt lại các abstract methods này, thì khi thực thi các xử lý cấu hình (invoke configure method), container sẽ nghiễm nhiên xem các hiện thực này là các methods hợp lệ và sẽ chỉ thực thi các methods này thay vì các methods cấu hình thực sự được phát sinh bởi container.

4.2.3.1.2 - Implements Configurable interface

Việc kế thừa lại từ *AbstractConfig class* để hiện thực một *configurable class* đôi khi gây nhiều bất tiện cho nhà phát triển, vì khi này *configurable class* sẽ không thể *extends* lại

được một java class nào khác. Để khắc phục vấn đề này, JGentle có cung cấp một interface tên là Configurable (nằm trong gói package org.exxlabs.jgentle.configure.jgentle), việc hiện thực configurable class thay vì extends từ AbstractConfig class, giờ đây chỉ cần đơn giản là thực thi implements interface này và cũng override lại configure method tương tự như khi ta làm việc với AbstractConfig.

```
abstract class Config implements Configurable {
      @Override
      public void configure() {
             // thực thi xử lý cấu hình
      }
}
```

Lưu ý rằng việc implements Configurable interface cũng tương tư như khi ta extends lại từ AbstractConfig class, cả 2 đều mang tính hình thức để giúp cho configurable class có thể có các methods xử lý cấu hình đúng khuông mẫu và đồng thời giúp cho container nhận dang được java class hiện hành là một configurable class. Do đó, việc hiện thực hóa các methods trong Configurable interface lúc này cũng là không cần thiết, vì thế configurable class cũng nên là một abstract class.

4.2.3.1.3 - Chỉ đinh khối Config Block

Hệ thống cấu hình trong JGentle được thiết kế rất linh hoạt, và hướng đến khả năng mở rộng, nhờ đó cho phép nhà phát triển có thể mở rộng thêm các thao tác cấu hình cho configurable class của mình bằng cách chỉ cần đơn giản implements các interface cấu hình chỉ định. Thực chất, Configurable interface cũng chỉ là một trong những interfaces cấu hình đặc biệt trong JGentle, cung cấp các phương thức cấu hình như (quản lý DI, quản lý AOH,...) bên cạnh các interfaces cấu hình khác (vd như EventServicesConfig interface cung cấp các method cấu hình EventServices). Ngoài ra, để có thể mở rộng hệ thống cấu hình, thông qua AOH, nhà phát triển còn có thể tự xây dựng các container tự tạo, đồng thời tự định nghĩa các interfaces cấu hình, sau đó đưa vào trong JGentle container, hoạt động như là những interfaces cấu hình cung cấp để hiện thực các configurable class.

Chính vì thế nên một configurable class có thể implements một hoặc nhiều interfaces cấu hình khác nhau, của nhiều nhà phát triển khác nhau cùng kết hợp với các interfaces cấu hình được cung cấp sẵn trong hệ thống JGentle. Do các interface cấu hình đơn giản chỉ là các mô tả của các methods cấu hình, do đó không có bất cứ ràng buộc nào về việc đinh danh tên (name) và các parameter đi cùng của các methods. Điều này dẫn đến sẽ có thể có trường hợp nhiều interfaces cấu hình, trực thuộc những hệ thống services khác nhau nhưng lại có cùng định nghĩa chung một method (cùng method name, cùng parameter hay kiểu trả về). Nếu như configurable class implements cả 2 interfaces này cùng lúc, và khi thực thi cùng một method cấu hình, container sẽ không thể nào nhận biết được nên thực thi method nào ứng với service object nào. Trong trường hợp này, container sẽ lựa chọn "hiện thực của method" tương ứng với interface "đầu tiên" mà nó tìm thấy để thực thi xử lý. Hay nói cách khác, cài đặt còn lại của method kia (nếu có) sẽ không bao giờ có thể hoạt động. Điều này dẫn đến file cấu hình configurable class không thể thực hiện cấu hình đúng như nhà phát triển yêu cầu.

Để giải quyết vấn đề này, JGentle có cung cấp một annotation đặc biệt gọi là @Block annotation (nam trong gói package org.exxlabs.jgentle.configure.jgentle.annotation) giúp nhận dạng một method được định nghĩa trong configurable class như là một khối block tương ứng với một nhóm các methods cấu hình liên quan dựa trên kiểu type của interface cấu hình cung cấp.

Viêc sử dụng Block annotation như sau:

```
abstract class Config implements Configurable, EventServicesConfig, IA {
      @Override
      public void configure() {
             eventServiceConfig();
      }
      @Block(EventServicesConfig.class)
      void eventServiceConfig() {
             // Xử lý cấu hình
```

```
}
```

@Block annotation cho phép chỉ định một danh sách các Object Class, tương ứng với các interface cấu hình mà method hiện hành muốn sử dụng thực thi cấu hình. Như ví dụ trên đây phương thức eventServiceConfig được chỉ định @Block annotation với thuộc tính là EventServiceSConfig.class, điều này có nghĩa rằng khi các method cấu hình được triệu gọi trong thân xử lý của eventServiceConfig method, container sẽ ưu tiên cho các methods được mô tả bởi EventServicesConfig interface trước tiên thay vì là Configurable interface hay IA interface. Nếu trong trường hợp EventServicesConfig interface và IA interface mô tả cùng một method cấu hình giống nhau, container sẽ lựa chọn cài đặt hiện thực của method trên EventServicesConfig trước, và nếu như EventServicesConfig không có chỉ định method cấu hình cần yêu cầu xử lý, thì sau đó container mới tìm kiếm các methods phù hợp khác trên các Configurable interface và IA interface.

Trong trường hợp khi eventServiceConfig method đang xử lý, và có triệu gọi một method khác của configurable class để thực thi một tập hợp các thao tác cấu hình nhưng method này lại không chỉ định @Block annotation tường minh, thì container cũng sẽ áp dụng quyền ưu tiên thực thi trên method này tương tự như eventServiceConfig method khi được chỉ định @Block annotation.

```
abstract class config implements Configurable, EventServicesConfig, IA {

@Override
public void configure() {
    eventServiceConfig();
}

@Block(EventServicesConfig.class)
void eventServiceConfig() {
    // Xử lý cấu hình
...
```

Như ví dụ trên *otherConfig method* cũng sẽ bị ảnh hưởng bởi @Block *annotation* tương tự như *eventServiceConfig method*.

Bạn cũng có thể chỉ định quyền ưu tiên thực thi với nhiều *interface* cấu hình khác nhau trên cùng một *method* như sau:

Trong trường hợp này thứ tự chỉ định *object class* của *interface* cấu hình chính là thứ tự ưu tiên thực thi phương thức cấu hình, và theo như ví dụ trên *container* sẽ ưu tiên thực thi *method* cấu hình trên *EventServicesConfig* trước rồi mới đến *IA interface*, nếu như cả 2 *interfaces* trên đều không có chỉ định *method* yêu cầu, *container* mới tìm kiếm đến các *interface* cấu hình còn lại (*Configurable Interface*).

4.2.3.2 - Annotation Type Configuration (ATC)

Ngoài cách cấu hình sử dụng class kế thừa từ AbstractConfig class theo ACC hoặc implements Configurable interface, JGentle còn cung cấp một dạng cấu hình khác dựa trên Annotation Type. Khi sử dụng Annotation Type Configuration (ATC), tất cả thông tin bạn chỉ định cho việc cấu hình giờ đây chỉ hoàn toàn là annotation, và các định dạng cấu trúc của annotation.

Thông tin cấu hình giờ đây ngắn gọn và tuân thủ chặt chẽ cú pháp annotation, nhưng mặt bất lợi là không tận dụng được các điểm mạnh trong cú pháp của ngôn ngữ (JAVA) cũng như tận dụng các lợi thế của OOP (như kế thừa) trong khi cấu hình.

Để có thể sử dụng ATC, bạn chỉ cần khởi tạo một Annotation theo đúng cú pháp với tên tùy ý, và chỉ định cho annotation class của bạn với @Configurations annotation (nằm trong gói package org.exxlabs.jgentle.configure.injecting.annoconfig):

```
@Retention(RetentionPolicy.RUNTIME)
@Configurations
@interface Configuration {
      // Chỉ định thông tin cấu hình
}
```

Điều cần lưu ý là annotation của bạn bắt buộc phải được chỉ định @Retention(RetentionPolicy.RUNTIME) annotation để thông tin annotation có hiệu lực lúc run-time.

Để có thể sử dụng được thông tin cấu hình với ATC, bạn có thể chỉ định ATC lên configure() method của ACC class hoặc sử dụng usingConfig() method của AbstractConfig class (nếu như Annotation config của bạn được chỉ định tại một nơi khác) theo cách như sau:

```
Abstract class Config extends AbstractConfig {
```

```
@Configuration1 // sử dụng Annotation Type Configuration 1
       @Override
       public void configure() {
            // sử dụng Annotation Type Configuration 2
             usingConfig(OtherClass.class.getAnnotation(Configuration2.class));
      }
}
```

Khi Config class được nạp vào JGentle container, container sẽ tự động tìm kiếm các annotation được chỉ định trên configure() method xem có phải là ATC hay không (được đính kèm @Configurations), nếu có sẽ thêm annotation instance đó vào một danh sách Annotation Config List và thực thi thông tin cấu hình.

Điểm lưu ý là mặt dù là một hình thái triển khai cấu hình khác với ACC nhưng ATC không hề thay thế ACC. ATC chỉ mang tính bổ sung cho ACC khi cần, cho phép chỉ định tách rời annotation với logic code, thông tin cấu hình thuần annotation, nhưng khi vận hành vẫn phải phu thuộc vào dẫn xuất của **một** ACC chỉ định.

4.2.4 - Bean Scopes

Trong JGentle, để có thể khởi tao một Bean, ban cần phải viết các thông tin cấu hình định nghĩa Bean, điều này được thực hiện thông qua configurable class kết hợp với cách cấu hình annotation trực tiếp, hoặc gián tiếp thông qua Definition, hoặc thông qua cơ chế ADI (Annotation Dependency Injection). Viêc viết các thông tin cấu hình chính là viết ra các "công thức" để chế tạo Bean. Ý tưởng về "công thức chế tạo Bean" chính là điểm mấu chốt trong hầu hết các "hệ thống quản lý Beans", vì với cùng một Class nhưng với các "công thức khởi tạo Bean" khác nhau bạn sẽ có được các Beans ứng với các chức năng hoàn toàn khác nhau. "Công thức chế tạo Bean" hay "thông tin cấu hình" chính là cốt lõi của sự khác nhau giữa các *Beans*.

Trong JGentle, ngoài việc bạn có thể định nghĩa các thông tin "công thức" để quản lý các dependencies khác nhau của Bean, chỉ định các thành phần AOP trên Bean, thay thế hoặc bổ sung các chức năng cho *Bean* thì bạn còn có thể định nghĩa *Scope* (phạm vi hoạt động) của *Bean*. Việc ràng buộc các *beans* được tạo ra vào một trong các *scope* chỉ định sẽ giúp cho việc quản lý *beans* trở nên dễ dàng và đơn giản, linh hoạt trong việc quản lý được *bean lifecycle*, cũng như mềm dẻo trong việc kiểm soát các đặc tính *stateless* hoặc *stateful* của *bean*. Ngoài ra, JGentle còn cho phép có thể tự định nghĩa riêng các *Scope*, và sử dụng chúng như là các *Scope* hệ thống có thể chỉ định cho bất cứ *bean* nào được quản lý bởi *JGentle container*.

Các Scope được hỗ trợ bởi JGentle bao gồm:

Mô tả
Là scope của một định nghĩa Bean tương ứng chỉ một object
instance ứng với một JGentle IoC container.
Là <i>scope</i> của một định nghĩa Bean tương ứng với nhiều
object instances.
Là <i>scope</i> của một định nghĩa Bean tương ứng với một vòng
đời lifecycle của một HTTP request. Có nghĩa là mỗi HTTP
request sẽ có một object instance tương ứng được khởi tạo
từ định nghĩa Bean.
Giá trị chỉ định của scope này chỉ có hiệu lực trong trường
hợp JGentle container đang sử dụng là WebContext.
Là <i>scope</i> của một định nghĩa Bean tương ứng với một vòng
đời <i>lifecycle</i> của một <i>HTTP session.</i>
Giá trị chỉ định của scope này chỉ có hiệu lực trong trường
hợp <i>JGentle container</i> đang sử dụng là <i>WebContext</i> .
Là scope của một định nghĩa Bean tương ứng với vòng đời
của một HTTP ServletContext.
Giá trị chỉ định của scope này chỉ có hiệu lực trong trường
hợp JGentle container đang sử dụng là WebContext.

4.2.4.1 - Singleton Scope

Khi bean được chỉ định là một singleton bean, thì chỉ có duy nhất 1 và chỉ 1 object instance sẽ được JGentle container quản lý, bất cứ yêu cầu nào cần truy vấn đến Bean, thì JGentle container cũng chỉ trả về duy nhất một object instance chỉ định như trên. Hay nói cách khác, khi bạn chỉ định thông tin cấu hình của một định nghĩa bean ứng với scope là singleton, thì JGentle container sẽ chỉ khởi tao chỉ duy nhất 1 object instance tương ứng với định nghĩa bean đó, sau đó object instance trên sẽ được cất trữ tại cache chứa các singleton beans của container, và khi bất cứ yêu cầu trả về bean nào được gửi đến, container sẽ tìm kiếm trong cache và trả về object instance chỉ định.

Chú ý rằng khái niệm singleton của bean trong JGentle không giống hoàn toàn như khái niệm singleton pattern. Trong khi singleton pattern khởi tạo duy nhất một và chỉ một object instance tương ứng với mỗi Class được nạp lên bởi 1 classloader chỉ định, thì singleton bean trong JGentle có nghĩa là mỗi 1 container sẽ chỉ có 1 và chỉ 1 object instance được khởi tạo ứng với 1 định nghĩa bean. Hay nói cách khác, khái niệm singleton scope trong JGentle được hiểu như là "1 container 1 bean".

Trong JGentle, mặc định nếu như bạn không chỉ định bất cứ thông tin gì về scope, scope của đinh nghĩa bean chỉ đinh sẽ là singleton. Để có thể đinh nghĩa singleton scope trong JGentle ban có thể viết cấu hình như sau:

```
abstract class Config extends AbstractConfig {
      @Override
      public void configure() {
             attach(IAClass.class).to(AClass.class).scope(Scope.SINGLETON);
             ... hoăc ...
             bindBean().to().inClass(AClass.class,
                          "ID_AClass").scope(Scope.SINGLETON);
      }
}
```

4.2.4.2 - Prototype Scope

Khi "định nghĩa bean" chỉ định là prototype scope, điều này có nghĩa là mỗi khi có yêu cầu trả về bean được gửi đến, container sẽ khởi tạo một bean mới tương ứng. Hay nói

cách khác, container sẽ luôn tao mới bean mỗi khi có yêu cầu cần đến bean, yêu cầu có thể là truy vấn trực tiếp thông qua getBean() method của container hoặc yêu cầu cũng có thể là truy vấn để inject một prototype-scoped bean chỉ định này vào một

Enum Scope (có thể tìm thấy tại package org.exxlabs.jgentle.configure.injecting. enums) chứa đựng thông tin về các loại scope được hỗ trợ bởi JGentle Container.

bean khác. Tùy theo ứng dụng, bạn có thể dùng prototype scope cho tất cả các beans là stateful, trong khi với singleton scope ban có thể sử dụng cho các stateless beans.

Khi triển khai một bean trong prototype scope, một điều cần lưu ý đó là JGentle container sẽ không quản lý toàn bộ vòng đời (lifecycle) của một prototype bean. Container sẽ khởi tạo, cấu hình và thực thi các chức nặng DI, vận vận ... trả bean về cho client, và sau đó không còn cất giữ bất kì thông tin, hay reference gì về prototype instance. Điều này có nghĩa rằng client sẽ phải tự chịu trách nhiệm về việc xóa bỏ các objects, beans chỉ định là prototype scope sau khi sử dụng, cũng như tự chịu trách nhiệm về việc giải phóng các tài nguyên khác mà prototype bean nắm giữ.

Để có thể định nghĩa scope trong JGentle bạn có thể viết cấu hình như sau:

```
abstract class Config extends AbstractConfig {
      @Override
      public void configure() {
             attach(IAClass.class).to(AClass.class).scope(Scope.PROTOTYPE);
             ... hoặc ...
             bindBean().to().inClass(AClass.class,
```

```
"ID_AClass"). <a href="mailto:scope">scope</a>(<a href="Scope">Scope</a>. <a href="PROTOTYPE">PROTOTYPE</a>);
                  }
}
```

4.2.4.2.1 - Singleton-scoped bean có dependencies đến Prototype-scoped bean:

Không như các IoC container khác (vd Spring), các dependencies được thực hiện chỉ định một lần duy nhất tại thời điểm creation-time (thời điểm khởi tạo bean), JGentle IoC Container cho phép ban chỉ định việc inject các dependencies tại cả 2 thời điểm khác nhau: Creation-Time và Invocation-Time (thời điểm bean được triệu gọi – invoke để xử lý một thực thi nào đó). Đối với các hệ thống IoC container chỉ xử lý dependencies tại thời điểm creation-time, khi sử dụng các singleton-scoped beans có dependencies đến các bean chỉ định scope là prototype (prototype-scoped bean), cần phải lưu ý rằng các dependencies đó chỉ được chỉ định ngay tại lúc khởi tạo. Điều này có nghĩa là nếu như có một hành vi inject một dependency là một prototype-scoped bean vào trong một singleton-scoped bean, thì khi này một prototype bean mới sẽ được container tạo mới tương ứng, và sau đó được inject vào singleton bean chỉ khi singleton bean này được khởi tạo ... và tất cả chỉ có như thế. Lúc này prototype-scoped bean chỉ định sẽ mất hoàn toàn ý nghĩa là một prototype, vì bị ràng buộc chặt chẽ "wiring" (về mặt khía cạnh scope) với một singleton-scoped bean, như thế prototype-scoped bean khi này hoạt động như thể là một singleton-scoped bean.

Do đó nếu như bạn muốn rằng singleton-scoped bean của bạn luôn luôn thu được một dependency là instance mới nhất của một prototype-scoped bean chỉ định tại thời điểm run-time, thì bạn cần chỉ định thuộc tính invocation của hành vi inject là **true**. (vui lòng xem chi tiết tại phần mô tả thành phần Deep Dependency Injection). Khi thuộc tính này được chỉ định là **true**, điều này có nghĩa là mỗi khi bean của bạn được invoke (lúc khởi tạo hoặc một lời triệu gọi method ...), container sẽ tự nhận biết được các dependencies đang được chỉ định trong bean hiện hành, nếu dependencies có ràng buộc yêu cầu thiết lập dependencies tại thời điểm invocation, container sẽ thực thi "lại" việc inject dependency (đảm bảo dependency được sử dụng tại thời điểm run-time luôn được tạo mới mỗi khi triệu gọi).

4.2.4.3 - Request Scope

Các bean được chỉ định là request scope chỉ có thể được sử dụng trong trường hợp container hiện hành là WebContext. Một bean khi được chỉ định là request scope, điều này có nghĩa rằng JGentle container sẽ khởi tạo một instance mới và sử dụng cho mỗi HTTP request, hay nói cách khác rằng bean sẽ chỉ có tầm vực ảnh hưởng trong một HTTP request. Bạn có thể thay đổi trạng thái của bean (nếu muốn) một cách an toàn mà không cần quan tâm đến các request khác được gửi đến, do mỗi request đều được chỉ định khởi tạo một bean tương ứng theo định nghĩa bean chỉ định, và hoàn toàn độc lập với request-scoped bean mà bạn đang làm việc. Khi một request kết thúc xử lý, thì những beans được chỉ định trong scope của request sẽ được tư đông gỡ bỏ.

4.2.4.4 - Session Scope

Các bean được chỉ định là session scope chỉ có thể được sử dụng trong trường hợp container chỉ định là WebContext. Một bean khi được chỉ định là session scope, điều này có nghĩa là JGentle container sẽ khởi tạo một instance mới và sử dụng trong tầm vực của mỗi HTTP session. Cũng tương tự như request-scoped beans, bạn có thể sử dụng, thay đổi trạng thái của bean một cách an toàn mà không ảnh hưởng đến các tầm vực HTTP session khác, do mỗi session đều được chỉ định khởi tạo một bean tương ứng theo định nghĩa bean chỉ định, và cũng hoàn toàn độc lập với session-scoped bean mà bạn hiện đang làm việc. Khi một HTTP session hết hạn Time-Out, hoặc session bị chủ động gỡ bỏ, những beans mà được chỉ định trong scope của session cũng sẽ được tự động gỡ bỏ.

4.2.4.5 - Application Scope

Tương tự như request scope và session scope, các bean được chỉ định là session scope chỉ có thể được sử dụng trong trường hợp container là WebContext. Khi một bean được chỉ định là Application scope, tương tự như trên, nhưng thay vì bean sẽ được JGentle container khởi tạo ở mức request hoặc session, giờ đây bean được chỉ định khởi tạo mức Application của ServletContext của ứng dụng web hiện hành. Cách làm việc cũng như hoạt động của application-scoped bean giờ đây được chỉ định ở mức của ứng dụng, có thể được sử dụng và truy xuất tại bất kì đâu trong web application.

4.2.4.6 - Custom Scope

Ngoài các "scope hệ thống" mặc định được chỉ định trong JGentle, nhà phát triển có thể tự xây dựng các scope instances tùy biến, để có thể tự quy định cũng như tự định nghĩa phạm vi hoạt động của bean khởi tạo tương ứng. Thông tin về các custom scope được chỉ định trong JGentle được xây dựng như thể là một JGentle bean đơn thuần và có thể sử dụng tương tự như các scope hệ thống. Do đó các custom scope có thể tái sử dụng trong các container khác nhau của JGentle mà không hề gặp bất kì trở ngại nào.

Chức năng tùy biến scope trên các custom scope cung cấp cho nhà phát triển khả năng tự "phân vùng hoạt động" của các beans sẽ khởi tạo, khả năng tự điều phối life-cycle bean tùy biến, không cần tuân theo một phạm vi cố định của hệ thống đặt ra, đồng thời cho phép tái sử dụng các định nghĩa scope khác nhau trong những trường hợp chỉ định của các container khác nhau, tránh khỏi việc bị ràng buộc chặt chế vào các quy định của một hệ thống scope trong một container tương ứng.

4.2.4.6.1 - Khởi tạo và định nghĩa custom Scope

Như đã nói ở trên, thông tin của một custom scope chỉ đơn giản được chỉ định tương tư như là một object bean được thêm vào trong container. Để có thể khởi tao một object scope chỉ cần đơn giản là implements ScopeImplementation interface (nằm trong gói package org.exxlabs.jgentle.context.injecting.scope). Bất kì một Scope Instance nào được chỉ định trong JGentle container, muốn có thể sử dụng trong lòng hệ thống JGentle đều nhất thiết cần phải implements interface này. ScopeImplementation một mặt chỉ định cho hệ thống JGentle biết rằng bean khởi tạo sẽ là một scope, đồng thời một mặt chỉ định các method cài đặt cần thiết để một scope thực thi.

ScopeImplementation bao gồm một số method cài đặt như sau:

```
Object getBean(Class<?> classInstance, String ID, String nameScope,
                   ObjectBeanFactory objFactory);
Object remove(String nameScope, ObjectBeanFactory objFactory)
                   throws InvalidRemovingOperationException;
```

Object putBean(String nameScope, Object bean, ObjectBeanFactory objFactory) throws InvalidAddingOperationException;

Phương thức getBean(): được chỉ định sẽ chiu trách nhiệm khởi tạo và trả về object bean, nếu object bean hiện tại chưa được khởi tạo trong scope hiện hành. Ngược lại nếu scope hiện hành đã tồn tại object bean tương ứng vơi name scope cung cấp, cài đặt của method này cần phải trả về object bean từ scope được hiện thực.

Phương thức remove(): được chỉ định sẽ chịu trách nhiệm gỡ bỏ một object bean ứng với một tên định danh name scope cung cấp ra khỏi scope hiện hành. Trong trường hợp không tìm thấy *object bean* tương ứng, kết quả trả về sẽ là một giá trị *null*. Lưu ý rằng hiện thực cài đặt trên callback method này sẽ được container tự động triệu gọi tại thời điểm runtime khi cần thiết hoặc cũng có thể được chủ động triệu gọi từ phía caller bất kì.

Phương thức putBean(): cài đặt của method này được chỉ định việc thực thi add một *object bean* vào trong *scope* hiện hành. *Method* này cũng sẽ được triệu gọi tự động bởi container khi cần thiết (ví dụ: khi có một outject request một object bean vào scope), tuy nhiên *method* này vẫn có thể được chủ đông triêu gọi từ phía *caller* bất kì.

Vì rằng scope là một thể hiện đối tượng ở mức toàn cục trong container cho nên khi được triệu gọi thực thi (invoke) nhất thiết phải là Singleton và được thread-safe. Điều này nên cần được tuân thủ chặt chế, để đảm bảo các object beans được trả về hoặc được chỉ định khởi tạo trên nhiều thread khác nhau của cùng một hiện thực scope được thực thi đúng đắn. Hay nói cách khác, việc chủ động triệu gọi các caller methods trên hiện thực của ScopeImplementation cần được đảm bảo an toàn tuyến đoan và đối tương scope instance nên là Singleton. Công việc này được JGentle giao lại hoàn toàn cho người thực thi triển khai cài đặt scope trên ScopeImplementation interface đảm nhận. Và theo như mặc định, bất cứ khi nào có yêu cầu triêu gọi một scope từ phía container (JGentle), container đều nắm lấy **lock** của chính đối tượng *ScopeImplementation*.

4.2.4.6.2 - Sử dụng custom Scope

Việc sử dụng một *custom scope* khá đơn giản

4.2.5 - Q	Quản I	ý Life-c	ycle Bean
-----------	--------	----------	-----------

4.2.5.1 - Init và Destroy

4.2.5.1.1 - Initializing Bean

4.2.5.1.2 - Disposable Bean

4.2.6 - Tương tác container

4.2.6.1 - InjectCreatorAware

4.2.6.2 - Automatic Detector

4.2.6.3 - Before Configure

4.2.6.4 - Before Init Context

4.2.6.5 - Component Service Context

4.3.1 - Giới thiệu

Toàn bộ các thông tin cấu hình, *metadata* được sử dụng trong hệ thống JGentle đều dựa trên *Definition*, JGentle không lựa chọn cách sử dụng *annotation* trực tiếp tại thời điểm *run-time*, mà truy vấn thông tin *annotation* gián tiếp thông qua *Definition* để có thể tránh khỏi những hạn chế khi vận dụng *annotation* (ví dụ như thông tin cấu hình *annotation* bắt buộc phải dính liền với *logic code*). Việc tách rời được thông tin *metadata* và *logic code* sẽ đảm bảo được tính tái sử dụng của thông tin *metadata*, mềm dẻo hơn trong xử lý cũng như mở rộng hệ thống về sau.

Đối với một số hệ thống lightweight container như Spring, Hibernate ... điều này đã được giải quyết rất tốt, do các hệ thống này sử dụng XML như là công cụ chính để quản lý thông tin cấu hình thay vì annotation. Trong trường hợp này XML đóng vai trò như một thành phần tách rời (một file text thô tuân thủ một cú pháp XML nhất định do các container đề ra), việc quản lý cũng như triệu gọi, xử lý thông tin cấu hình từ file XML sẽ do container đảm nhiệm. Điều này mang lại nhiều lợi ích trong việc quản lý thông tin cấu hình do thông tin metadata và logic code đã được tách rời chuyên biệt nhưng cũng kèm theo những hạn chế về mặt security do tính không an toàn của file XML, cũng như thông tin cấu hình quá dài dòng, dẫn đến việc hệ thống tràn ngập các file XML (khó quản lý).

JGentle đã tránh được các vướng mắc của cả annotation và XML khi đề ra Definition, đóng vai trò như là một thành phần object có trong hệ thống, chuyên biệt, chịu trách nhiệm quản lý, cất trữ thông tin cấu hình. Việc vận dụng cũng như xử lý thông tin cấu hình giờ đây dễ dàng hơn bao giờ hết, thông tin cấu hình uyển chuyển có thể thay đổi ngay cả khi runtime, tách rời với logic code đồng thời vẫn tuân thủ các cú pháp truy xuất cơ bản chuẩn của annotation. Do đó việc sử dụng, truy vấn Definition hoàn toàn tương tự như annotation.

4.3.2 - Annotation Configuration vs XML Configuration

Hiện nay, một vài hệ thống *container* đã đưa *annotation* vào sử dụng, nhằm thay thế 1 phần cách thức cấu hình với *XML* truyền thống, một vài hệ thống khác lại lựa chọn cách thức kết hợp cả 2 hệ thống cấu hình (vừa *XML*, vừa *annotation*) để trợ giúp cách thức triển

khai cấu hình (như Spring với Spring Java-Config). Tuy nhiên, bản chất của annotation là source-code metadata, do đó thông tin cấu hình bắt buộc phải dính liền với source code, và xét trên phương diện tính mềm dẻo và tùy biến, XML hoàn toàn có lợi thế so với annotation do thông tin hoàn toàn được chỉ định tách rời với logic code. Ngoài ra, mặc dù hệ thống triển khai với annotation đơn giản trong cấu hình, dễ dàng debug, test cũng như validate nhưng thực sự vẫn chưa thể thay thế hoàn toàn XML do thông tin dữ liệu cấu hình vẫn bị ràng buộc chặt chẽ bởi một số giới hạn của một số quy tắc đặt ra trong annotation (vd trong một thực thể không được phép chỉ định "nhiều hơn 1" annotation giống nhau).

Chính vì nhằm giải quyết các giới hạn cố hữu tồn tại bởi cả hai cách thức cấu hình, nên JGentle đưa ra Definition (vừa là một cơ chế, vừa là một loại đối tượng cất trữ thông tin dữ liệu cấu hình), xây dựng dựa trên cơ sở annotation, khắc phục những hạn chế hiện có của annotation đồng thời trợ giúp việc quản lý thông tin cấu hình tại thời điểm run-time.

4.3.2.1 - So sánh giữa annotation configuration và XML configuration

Annotation Configuration	XML Configuration	
Annotation Objects, Java Objects	String Identifiers	
Config ngắn gọn, nhưng không rõ ràng	Config dài dòng, nhưng rõ ràng	
Thông tin configuration được compiled	Thông tin configuration phải được interpretered	
Xử lý nhanh với dữ liệu config	Xử lý chậm do cần phải convert sang java	
	objects	
Tùy biến với các config dạng loop hoặc	Chỉ định bắt buộc tường minh (không loop hay	
condition	có condition)	
Dính liền với logic code	Tách rời với logic code, do được chỉ định trên	
	file XML.	

4.3.2.2 - 5 lý do không sử dụng Annotation trực tiếp

- Annotation không cung cấp cơ chế validate lúc run-time.
- Thông tin annotation không thể thay đổi lúc run-time.
- Annotation không có cơ chế quản lý thông tin tổng thể (thông tin annotation được chỉ định trên từng cá thể riêng biệt).

- Thông tin của annotation phải dính liền với logic code.
- Trên một thực thể chỉ định không thể định nghĩa "nhiều hơn 1" annotation giống nhau.

4.3.2.3 - 5 lý do sử dụng Definition thay thế XML

- XML không có cơ chế validate dữ liệu thông tin cấu hình (cả lúc compiled lẫn runtime).
- Thông tin cấu hình hoàn toàn là String Identifier.
- Thông tin config rõ ràng nhưng quá rườm rà, dài dòng, khó kiểm soát cũng như debug. (XML Hell).
- Không hỗ trợ condition config hoặc loop config.
- Thông tin cấu hình hoàn toàn là text thô, không đảm bảo security nếu như không có hỗ trơ từ container.

4.3.2.4 - Definition

- Xây dưng dưa trên một tập hợp các thông tin AnnoMeta (Annotation Metadata) được chuyển đổi từ thông tin của *annotation*. Các thông tin *annotation* sẽ được JGentle container chuyển đổi thành Definition khi chúng được nạp vào container.
- H
 ô trợ validate lúc run-time (kết hợp với JGentle container, Annotation Object Handling - AOH), do đó đảm bảo thông tin sau khi chuyển đổi là thông tin đã sẵn sàng sử dụng, đồng thời cung cấp một cơ chế linh hoạt để validate dữ liệu annotation.
- Giữ nguyên cách cấu hình theo cách của annotation truyền thống, chỉ thay đổi thông tin dữ liệu cấu hình chuyển đối thành Definition. Do đó đảm bảo tương thích với các hệ thống sử dụng annotation, việc chuyển đổi thành Definition được đơn giản hóa đến mức tối đa.
- Xây dựng dựa trên nền annotation do đó tuân thủ những quy tắc cấu hình chuẩn của annotation từ JDK5.0 trở đi.
- Cho phép thay đổi thông tin cấu hình lúc run-time (điều bị hạn chế trong annotation).
- Tách biệt thông tin annotation code và logic code.
- Không như *annotation* khi sử dụng phải được chỉ định trên 1 thực thể chỉ định.

Definition có thể là tập hợp các thông tin định nghĩa trên 1 class và tất cả những member (Fields hoặc Methods) của class đó. Cung cấp một cơ chế cấu hình, quản lý thông tin cấu hình tổng thể ở mức Class.

- Definition là pure java.
- Cung cấp một hệ thống các annotation có sẵn trong JGentle container, chịu trách nhiệm validate thông tin các AnnoMeta trong Definition.

4.3.3 - Sử dụng Definition

Như đã mô tả ở trên, Definition vừa là một loại đối tượng cất trữ thông tin dữ liệu cấu hình, vừa là một cơ chế "cục bộ" trong cơ chế "tổng thể" của JGentle (bao gồm cả AOH) được sử dụng để quản lý thông tin cấu hình tại "thời điểm run-time". Do đó, thông tin được quản lý bởi Definition cũng là một loại dữ liệu "run-time", không giống như annotation truyền thống (nhờ vào việc tích hợp trực tiếp trong source code), thông tin trong annotation có thể truy xuất tại thời điểm compile hoặc deploy. Chính vì đặc điểm này, Definition không thay thế hoàn toàn annotation mà vẫn giữ nguyên các cách thức, cũng như nguyên tắc đặt ra trong annotation, và được vận dụng như thể là một cơ chế trợ giúp đi kèm với annotation trong việc thực thi cấu hình tại lúc *run-time*.

4.3.3.1 - Chuyển đổi thông tin annotation thành Definition

Trong trường hợp nếu sử dụng DI, dDI, AOP, ... hay bất kì services quản lý bean nào được cung cấp bởi JGentle container, mặc định tất cả các object instances, beans được quản lý bởi container đều đã được chuyển đổi thông tin annotation (được chỉ định trong Object Class khởi tạo của beans nếu có) thành Definition. Vui lòng xem phần mô tả chi tiết của các thành phần core services của JGentle để có thể truy xuất và chỉnh sửa các thông tin Definition này.

Còn trong trường hợp chỉ sử dụng *JGentle container* để quản lý *Definition* hoặc tự xây dựng services container trên nền AOH container, bạn có thể sử dụng Definition theo cách như sau:

// Khởi tạo InjectCreator container

```
InjectCreator injector = JGentle.buildInjectCreator();

// Lấy ra đối tượng Definition Manager

DefinitionManager defManager = injector.getDefManager();

// Chuyển đổi thông tin annotation có trong MyClass class

defManager.loadDefinition(MyClass.class);

// Lấy ra thông tin Definition

Definition def = defManager.getDefinition(MyClass.class);
```

Trong JGentle, mỗi container đều có 1 object quản lý Definition gọi là Definition Manager (DM). Đối tượng DefinitionManager quản lý tất cả thông tin Definition trong

container hiện hành, bao gồm các thực thi khởi nạp thông tin annotation, chuyển đổi thành Definition, validate thông tin annotation trước khi chuyển đổi, đăng kí hoặc gỡ bỏ các annotation validator ..v..vv... DM chịu trách nhiệm như là thành phần trung tâm trong mỗi container, nhận và thực thi tất cả mọi yêu cầu xử lý liên quan đến Definition. Để có thể lấy ra

Lưu ý rằng các methods hoặc fields là **static** nếu có chỉ định annotation cũng sẽ được diễn dịch như các method, field thường khác, ... hay nói cách khác là không có ngoại lệ cho các **static instance**

được đối tượng *DM* của một *container* chỉ cần đơn giản triệu gọi phương thức *getDefManager*() method trên *container* đó.

Để có thể chuyển đổi thông tin annotation có trong 1 object class chỉ định chỉ cần triệu gọi loadDefinition() method với object class chỉ định là tham số truyền. Sau khi thông tin annotation trong object class chỉ định đã được chuyển đổi thành Definition, việc sử dụng Definition chỉ cần đơn giản triệu gọi phương thức getDefinition() của DM.

Với cách khởi nạp *Definition* sử dụng *object class* (hoặc *object method*, *object field*) trực tiếp, ta chỉ có thể có 1 *Definition* ứng với 1 thực thể chỉ định. Để có thể khởi nạp nhiều *Definition* khác nhau của cùng một thực thể, *DM* cung cấp nhiều *overloading method* của *loadDefinition()* cho phép khởi nạp *Definition* ứng với một tên định danh ID chỉ định. Và đồng thời việc lấy ra *Definition* giờ đây cũng sẽ thực thi thông qua ID, cú pháp như sau:

void loadDefinition(Class<?> clazz, String ID)

Với cách khởi nạp như trên, giờ đây *Definition* của *object class* chỉ định sẽ tương ứng với một tên định danh ID, việc truy xuất thông tin *Definition* cũng chỉ có thể truy xuất được thông qua ID của Definition. Tên định danh ID của Definition là duy nhất ứng với một container, do đó với một object class bạn có thể thực thi nhiều khởi nạp Definition khác nhau tại nhiều thời điểm khác nhau ứng với các ID riêng biệt. Bạn có thể thay đổi, chỉnh sửa, tùy biến ... thông tin *Definition* ứng với một ID chỉ định mà không hề ảnh hưởng đến các định nghĩa *Definition* tương ứng khác.

Với định danh ID, JGentle đã giải quyết trọn vẹn bài toán 1 thực thể chỉ định có thể định nghĩa nhiều thông tin annotation khác nhau (tại thời điểm run-time), không như annotation truyền thống chỉ có thể định nghĩa 1 thông tin duy nhất trên 1 thực thể. Hơn thế nữa, với ADI (Annotation Dependency Injection), JGentle container còn cho phép các thông tin annotation chỉ đinh có thể đinh nghĩa rời rac rồi sau đó được inject vào bean tại thời điểm configuration (xem thêm tại đây). Ngoài ra để có thể tùy biến Definition, JGentle container còn cung cấp các phương thức khác cho phép bổ sung thông tin cho annotation ứng với một ID của một Definition cu thể được chỉ định như sau:

Class:

void loadDefinition(String ID, Class<?> clazz, Annotation annotation)

Method:

Definition loadDefinition(String ID, Method method, Class<?> clazz, Annotation annotation)

Field:

Definition loadDefinition(String ID, Field field, Class<?> clazz, Annotation annotation)

Khi dữ liệu annotation chỉ định ở mức class, ta chỉ có 3 tham số, tham số thứ 1 chỉ tên định danh ID của *Definition*, tham số thứ 2 chỉ định *object class* của *class source*, và tham số thứ 3 là annotation chỉ định sẽ chuyển đổi thành Definition. Với dữ liệu annotation chỉ đinh ở mức *method* và *field*, ta cần chỉ đinh thêm tham số *method* và *field* tương ứng với method và field nào của object class chỉ định của annotation.

Thông thường thì việc can thiệp trực tiếp thế này ít khi được sử dụng đến do các services trong JGentle container đã cung cấp sẵn các cơ chế cấu hình giúp chúng ta chỉ định các thông tin trên ở mức configuration. Nhưng trong một số trường hợp, bạn có thể muốn sử dụng Definition một cách mềm dẻo cho các services tự tạo hoặc với một lý do nào đó thì với các overloading methods trên, ta hoàn toàn có thể chỉ định bằng tay annotation nào ứng với class, method, field nào và tên định ID là gì sẽ được chuyển đổi thành Definition tương ứng.

Thêm vào đó, ngoài việc cung cấp việc sử dụng *Definition* như là thành phần cất trữ *metadata* ở mức tổng thể (mức *class*), JGentle vẫn cho phép chỉ định *Definition* ở từng thành phần *method*, hoặc *field* thông qua 2 *method* sau:

void loadDefinition(Field field)

và

void loadDefinition(Method method)

Tuy nhiên khi chỉ định *Definition* ở mức này (*method, field*) bạn sẽ không thể chỉ định được các *Definition* ứng với các ID khác nhau. Hay nói cách khác *Definition ID* trong *JGentle* hiểu như là ID của một *Class* (định nghĩa ở mức *class*), *JGentle* không phân biệt *Definition* của *method, field* như là các thành phần định nghĩa tách rời trừ khi nó được chỉ định trong một *object class* cụ thể. Nếu so sánh *Definition ID* của JGentle với các *light-weight container* khác như Spring, ... có thể xem ở mức độ nào đó ID của *Definition* trong JGentle tương đương như ID của định nghĩa "*Bean"* trong Spring.

4.3.3.2 - Truy vấn thông tin Definition sau khi đã được khởi nạp

Việc lấy ra thông tin *Definition* sau khi đã được khởi nạp chỉ cần đơn giản triệu gọi phương thức *getDefinition() method* của Definition Manager. Trong trường hợp *Definition* được khởi nạp ứng với một ID chỉ định, tham số cần truyền cho *getDefinition() method* là

chuỗi tên định danh của ID, còn nếu như Definition không được chỉ định ID, tham số truyền phải là thực thể chứa Definition được khởi nạp (thực thể chỉ đinh chỉ có thể là Object Class, Method instance, hoặc Field instance). ID hay Object Class (Method, Field) đều là những định danh duy nhất cho Definition do đó khi khởi nap một Definition ban cần phải chỉ định rõ định danh duy nhất này của Definition cho container.

Đối tượng trả về của getDefinition() method là một Definition, một object mô tả tương ứng với Definition trả về. Đối tương Definition cho phép thao tác vào bên trong Definition, đọc, truy vấn thông tin Definition, lấy ra dữ liệu thông tin annotation gốc ... thậm chí thay thế, chỉnh sửa dữ liệu metadata trong Definition, ... Với khả năng cất trữ thông tin metadata tương tự annotation, bạn có thể chỉ định cho Definition quản lý bất cứ thông tin gì với cách làm việc hoàn toàn tương đồng như khi làm việc với annotation.

```
// Lấy ra thông tin Definition
Definition def = defManager.getDefinition(MyClass.class);
```

Như đã nói ở trên, ngoài việc quản lý thông tin metadata ở mức tổng thể (mức class), Definition còn cho phép quản lý thông tin metadata ở mức cục bô (mức method, field). Do đó một đối tượng *Definition* có thể là *object-class Definition* nhưng cũng có thể là method-instance Definition hoặc field-instance Definition. Để có thể kiểm tra được Definition chỉ đinh thuộc loại nào ban có thể sử dụng các method sau của Definition:

 Kiểm tra thông tin defintition có phải được diễn dịch từ một Class hay không:

boolean isInterpretativeClass()

Kiểm tra thông tin Definition có phải được diễn dịch từ một Method hay không:

public boolean isInterpretativeMethod()

Kiểm tra thông tin Definition có phải được diễn dịch từ một Field hay không: **boolean** isInterpretativeField()

Nếu là object-class Definition bạn có thể truy vấn được thông tin metadata của từng thành phần thành viên của nó. Nếu Definition chỉ đinh là method-instance Definition, bạn có thể truy vấn thông tin metadata (annotation tương ứng) của từng parameter nếu có. Cũng tương tự như annotation, Definition không cho phép truy vấn các thông tin metadata được chỉ định trong nội bộ local của một method trực tiếp.

4.3.3.3 - Truy vấn, thay đổi thông tin Definition

Do Definition chính là một tổng quát hóa của những annotations, nên về mặt bản chất Definition chỉ đơn giản là một wrapping của một tập hợp các annotations, và được thể hiện dưới dạng như là một thùng chứa (container) các annotation proxy, do đó cú pháp truy vấn thông tin *metadata* trong *Definition* được mô tả gần như tương tự *annotation* để đơn giản hóa và tạo cảm giác gần gũi như khi thao tác với annotation trong việc truy vấn dữ liệu *metadata*. Thêm vào đó, *Definition* cung cấp thêm một số thao tác đặc trưng để quản lý thông tin Definition, cũng như cho phép truy xuất vào trong thông tin annotation gốc, ... cùng với một số thao tác đặc thù khác của từng loại defintion.

4.3.3.3.1 - Kiểm tra thông tin một annotation có được chỉ định trong Definition hiện hành hay không ?

Tương tư như khi thao tác với annotation trong việc kiểm tra một annotation chỉ định có tồn tại trong thực thể hiện hành, Definition cũng cung cấp một phương thức (isAnnotationPresent method) cho phép kiếm tra một annotation cụ thể có được chỉ định hay không với cú pháp sau:

boolean isAnnotationPresent(Class<? extends Annotation> annotation)

Không có gì khó khăn ngoại trừ một điều lưu ý ở đây rằng thông tin kiểm tra trên được thực thi trên danh sách annotation gốc của Definition chứ không phải được kiểm tra trên thông tin Definition sau khi được diễn dịch. Điều này có nghĩa rằng không đảm bảo thông tin kiểm tra trên là đồng bộ với dữ liệu thông tin đang hiện được cất trữ trên Definition tại thời điểm run-time.

Nếu trong trường hợp *Definition* hiện hành được diễn dịch từ một *object class*, bạn có thể kiểm tra thông tin Definition hiện hành có hay không cất trữ một method hoặc field có được định nghĩa annotation.

```
boolean isFieldAnnotationPresent()
... hoăc ...
boolean isMethodAnnotationPresent()
```

Cũng tương tự như isAnnotationPresent() method nhưng điểm khác biệt ở đây lại là 2 method trên kiểm tra thông tin hiện hữu của annotation không phải dựa trên thông tin annotation gốc mà từ dữ liệu sau khi được diễn dịch của Definition. Lý do của sự khác biệt với isAnnotationPresent method chính là nằm ở chỗ cấu trúc cất trữ thông tin của Definition. Để hiểu rõ hơn về cấu trúc MetaData trong Definition, vui lòng xem tại đây.

4.3.3.3.2 - Truy vấn thông tin Definition

Việc đọc thông tin nội dung Definition tương tư như sử dụng reflection trong java để truy vấn thông tin annotation. Đối tượng Definition cũng cung cấp 2 method getAnnotation method và getAnnotations method cho phép lấy và truy vấn đến các annotation hiện đã được diễn dịch từ annotation gốc.

```
<T extends Annotation> T getAnnotation(Class<T> annotation)
Và ...
Annotation[] getAnnotations()
```

Lưu ý rằng thông tin annotation được trả về này là thông tin đã được diễn dịch trong Definition, chứ không phải thông tin trên annotation gốc. Để có thể lấy được danh sách các thông tin trên annotation gốc ban cần thực thị phương thức getRawAnnotations method.

<T extends Annotation> T getRawAnnotation(Class<T> annotation)

Thông tin được trả về từ getRawAnnotation method là thông tin của annotation gốc, điều này có nghĩa rằng khi dữ liệu Definition thay đổi thì thông tin truy vấn từ getRawAnnotation method cũng không hề thay đổi. Tuy rằng ít khi bạn cần sử dụng trực tiếp đến annotation gốc, do thông tin metadata được diễn dịch của Definition đã cung cấp đủ tất cả thông tin cần thiết, nhưng đôi lúc khi cần, ... khả năng cho phép bạn có thể truy vấn vào thông tin annotation gốc có thể giải quyết được nhiều bài toán về validate dữ liệu, cũng như so khớp dữ liệu giữa Definition và annotation gốc ... v..vv..

4.3.4 - Object-class Definition

Đối với object-class Definition, ngoài việc có thể truy vấn thông tin annotation từ chính thực thể chỉ định, bạn có thể truy vấn thông tin annotation trên các thực thể thành viên của chính nó (methods, fields, constructor, ...).

Về mặt bản chất các thông tin annotation của từng thành phần con của 1 objectclass Definition cũng chính là những Definition, do đó việc truy vấn các thông tin metadata được cất trữ trong các thành phần con của object-class Definition cũng sẽ trả về Definition. Trong trường hợp này, "Definition cha" sẽ chứa các mảng danh sách chứa các thông tin Definition của từng thành phần con "nếu có". Lưu ý rằng "nếu có" ở đây có nghĩa rằng không phải bất kì "thành phần con" nào của object-class cũng sẽ được chuyển đổi thành Definition, ... mà chỉ những thành phần có chỉ định tường minh thông tin annotation lúc compiled hoặc lúc configuration (thông qua JGentle container) thì mới được chuyển đổi thành Definition.

Để có thể truy vấn các thông tin trên sử dụng cú pháp sau:

- Trả về danh sách chứa Definition của từng Field trong class: HashMap<Field, Definition> getFieldDefList()
- Trả về danh sách chứa Definition của từng Method trong class:

HashMap<Method, Definition> getMethodDefList()

• Trả về danh sách chứa Definition của parameters của từng Method:

HashMap<Method, Definition[]> getParameterDefList()

Các method trên đều trả về một hashmap chứa đựng các thông tin, việc truy vấn vào các danh sách hashmap này đều cần phải được cung cấp các key tương ứng với các thực thể method hoặc field chỉ định (là thành phần con của object-class). Nếu trong trường hợp Definition chỉ định lại không phải là một object-class Definition, khi triệu gọi các method trên kết quả trả về sẽ là các danh sách hashmap rỗng.

Lưu ý rằng các từ khóa key của danh sách hashmap bao gồm field và method của source class chỉ định của Definition và đồng thời có cả những field hoặc method mà source class kế thừa từ các super class của nó nếu có. Do đó thông qua reflection, để có thể chỉ định đúng field hay method ứng với một key cụ thể bạn cần phải biết rõ field hay method đó thuộc cụ thể ở derived class (source class) hay là của super class nào của source class chỉ định.

Để đơn giản hóa việc truy vấn thông tin Definition từ các thành phần thành viên của một object-class Definition, đối tượng Definition cung cấp một số các phương thức truy vấn thông tin Definition trực tiếp:

Trường hợp definition là objectclass definition và object class chỉ định có extends từ một hay nhiều base class khác:

- Trong trường hợp này, khi thông tin definition được khởi nạp, JGentle container sẽ ưu tiên các thông tin annotation được chỉ định trên derived class trước kẽ đến mới là thực thi việc convert thông tin trên base class. Hay nói cách khác, nếu như derived class có override lại thông tin nào đó từ base class nếu có (methods, field) thì container sẽ ưu tiên chuyển đổi thông tin từ derived class thành definition, kẽ đến "nếu như" derived class không chỉ định bất kì thông tin annotation nào thì dữ liệu annotation trên base class mới được thực thi diễn dịch.
- Ngoài ra, đổi với các thành phần static (method hoặc field), JGentle container chỉ diễn dịch trên các thành phần của class chỉ định chứ không diễn dịch trên các super class của nó.

 Trả về danh sách Definition tương ứng với các parameters của một method chỉ đinh nếu có: Definition[] getArgsDefinitionChild(Method method)

- Trả về Definition tương ứng với một field chỉ định (dựa trên tên field) nếu có:
 Definition getDefinitionChild(String fieldName)
- Trả về Definition tương ứng với một field chỉ định nếu có:
 Definition getDefinitionChild(Field field)
- Trả về Definition tương ứng với một method chỉ định (dựa trên tên name của method cùng với danh sách kiểu của tham số truyền) nếu có:

Definition getDefinitionChild(String methodName, Class<?>[] args)

Trả về Definition tương ứng với một method chỉ định nếu có:

Definition getDefinitionChild(Method method)

Sau khi nắm được *Definition* của các thành phần thành viên, bạn có thể hoàn toàn truy xuất tương tự như một *Definition* thông thường để có thể lấy ra thông tin *annotation* tương ứng đã được diễn dịch.

4.3.5 - Thay đổi thông tin dữ liệu Definition

Mặt hạn chế của annotation (tính tại thời điểm hiện tại JDK 6.0) đó chính là thông tin trong annotation không thể thay đổi tại thời điểm run-time. Dữ liệu được cất trữ trong annotation mặc dù chỉ đơn thuần là những java objects nhưng lại chỉ có thể được chỉ định tại thời điểm compiled. Điều này có nghĩa rằng nếu bạn muốn chỉ định thông tin annotation có thể tùy biến tại thời điểm run-time, bạn cần phải tự build lấy một hệ thống quản lý metadata riêng hoặc chuyển đổi thông tin annotation thành một thành phần dữ liệu khác có thể thay đổi được, và sử dụng nó thay cho thông tin lấy từ annotation.

Như mô tả ở trên, việc chuyển đổi này đã được JGentle giải quyết bằng cách sử dụng thông tin *Definition* (được *convert* từ *annotation*) thay vì sử dụng *annotation* trực tiếp. Và dĩ nhiên thông tin trong *Definition* là hoàn toàn có thể tùy biến tại thời điểm *run-time*. Hay nói cách khác JGentle đã xử lý *problem* này cho các nhà phát triển, giờ đây nếu ứng dụng có xử

lý đến các dữ liệu *metadata*, nhà phát triển chỉ cần quan tâm đến vấn đề *logic* của hệ thống, việc quản lý các thông tin metadata sẽ do JGentle container đảm nhiệm. Thông tin metadata giờ đây với sự trợ giúp của Definition và cơ chế quản lý services với AOH (Annotation Object Handling) có thể dễ dàng tuỳ biến lúc cấu hình, compiled-time, hay tại thời điểm run-time.

Object setValueOfAnnotation(Class<? extends Annotation> annotation, **String** valueName, **Object** value)

Để có thể thay đổi thông tin dữ liệu metadata của một annotation chỉ định ứng với một Definition, bạn chỉ cần đơn giản triệu gọi hàm setValueOfAnnotation method và cung cấp các tham số cần thiết. Thông tin trả về của method này chính là giá tri trước khi thay đổi của thuộc tính của annotation chỉ định. Và dĩ nhiên rằng thông tin của annotation gốc vẫn giữ nguyên, điều này có nghĩa là thông tin sẽ được thay đổi trong metadata của annotation proxy (AnnoMeta của annotation gốc) sau khi đã được diễn dịch.

Việc thay đổi thông tin dữ liệu metadata như cách trên sẽ thay đổi ứng với một annotation proxy chỉ định của một annotation gốc. Để có thể thay đổi toàn bộ thông tin metadata của toàn bộ Definition, JGentle cung cấp phương thức setRawAnnotationList method cho phép thay đổi toàn bộ thông tin annotation gốc bằng một danh sách list các annotation mới, và đồng thời thực thi diễn dịch lại toàn bộ thông tin Definition.

void setRawAnnotationList(Annotation[] rawAnnotationList)

Thông tin của *Definition* sau khi triệu gọi sẽ được diễn dịch lại toàn bộ, nhưng lưu ý rằng với một object-class Definition thì thông tin Definition sẽ chỉ diễn dịch lại ở mức objectclass. Hay nói cách khác, các thông tin Definition tương ứng của các thành phần methods, fields là con của object class chỉ định sẽ không được thực thi diễn dịch. Để có thể diễn dịch lại thông tin Definition của các thành phần này, hay toàn bộ tân gốc dữ liệu của một objectclass Definition, bạn cần truy vấn đến từng Definition cụ thể và thực thi setRawAnnotationList method của Definition đó để có thể có được thông tin dữ liêu mới.

Như vây, việc thay đổi thông tin danh sách annotation gốc sẽ khiến cho toàn bô

thông tin *Definition* sẽ được diễn dịch lại. Điều này được thực hiện do phương thức setRawAnnotationList() sau khi thực hiện việc thay đổi dữ liệu *annotation* xong sẽ tự động triệu gọi phương thức *buildAnnoMeta()* để tái cấu trúc và diễn dịch lại dữ liệu *Definition*.

void buildAnnoMeta()

Với *buildAnnoMeta* method, bạn có thể tự triệu gọi phương thức *buildAnnoMeta()* bằng tay tại thời đểm *run-time* thay vì thông qua phương thức *setRawAnnotationList()* để có thể diễn dịch lại thông tin *Definition* khi cần thiết.

4.3.6 - Cấu trúc MetaData trong Definition

Tuân theo cấu trúc thông tin dữ liệu trong annotation, Definition chuyển đổi thông tin trong annotation thành một dạng dữ liệu gián tiếp, và sử dụng để ánh xạ đến thông tin annotation gốc, trong JGentle, thông tin này được gọi là AnnoMeta (Annotation Metadata). Bản chất thông tin AnnoMeta đơn giản chỉ là một object ánh xạ đến "một hoặc nhiều" đối tượng annotations, diễn dịch lại thông tin nội bộ của annotations dưới dạng MetaData (một loại dữ liệu được chuyển đổi từ từng giá trị thuộc tính cụ thể của annotation chỉ định) . Ngoài ra, AnnoMeta cũng có thể chứa cả các AnnoMeta khác là con của nó và mỗi một Definition đều có chứa đựng bên trong một AnnoMeta. AnnoMeta của Definition chính là đối tượng chứa đựng thông tin của annotations của source object sau khi đã được diễn dịch.

Thông tin của *Definition* nói riêng, hay toàn bộ hệ thống *JGentle container* nói chung đều được quy đổi thành *AnnoMeta* và *MetaData* và được *container* sử dụng như là những "siêu dữ liêu" thông tin cấu hình vân hành *container* hoat đông.

Definition, AnnoMeta, hay MetaData tất cả đều là những đối tượng mang khoác lấy những nội dung thông tin metadata hoàn toàn khác nhau, tuy nhiên đều có một cặp giá trị Key, Value chứa đựng thông tin nội dung mà chúng hiện đang quản lý. Cặp giá trị Key-Value mô tả các thành phần thông tin dữ liệu chủ yếu của một thực thể metadata. Để có thể lấy ra được Key, Value trên từng thực thể chỉ định bạn chỉ cần đơn giản triệu gọi phương thức getKey() và getValue(), giá trị trả về của 2 method trên thuộc kiểu Object mô tả dữ liệu nội dung của thực thể đó. Và điều dĩ nhiên rằng đối với từng loại thực thể chứa metadata khác

nhau (Definition, AnnoMeta, MetaData), căp Key và Value đều biểu thị cho những loại dữ liệu khác nhau.

```
Lấy ra Key:
Object getKey();
    Lấy ra Value:
Object getValue();
```

4.3.6.1 - Key và Value của Definition

Đối với Definition, key của Definition chính là đối tượng chứa thông tin được cấu hình (Annotation), còn value chính là đối tương AnnoMeta của nó. Hay nói cách khác, việc triệu gọi phương thức getKey() trên Definition sẽ trả về đối tương object là "đối tương chủ thể" chứa đưng thông tin annotation được diễn dịch thành Definition, còn việc triệu gọi phương thức getValue() sẽ trả về chính đối tượng AnnoMeta của Definition hiện hành chứa đựng thông tin Definition sau khi đã được diễn dịch.

Điều này có nghĩa rằng mệnh đề sau: Definition.getAnnoMeta() == Definition.getValue() se luôn trả về kết quả là **true**.

"Đối tương chủ thể" ở đây có thể là bất kì đối tương nào có thể có đính kèm thông tin annotation (Class, Method, Field, ...) lúc được compiled mà JGentle container cho phép diên dịch thành Definition, nhưng cũng có thể là chính các đối tượng này nhưng không đính kèm thông tin annotation lúc compiled (mà được chỉ định thực thi @inject annotation tại thời điểm configuration thông qua ADI hoặc lúc run-time).

Việc lấy ra được đối tượng chủ thể được chỉ định annotation (trực tiếp hoặc gián tiếp) cho phép nhà phát triển biết được Definition hiện hành được diễn dịch từ đối tượng nào, thông tin metadata thực chất của chủ thể lúc compiled hoặc có thể so khớp thông tin diễn dịch từ Definition với thông tin metadata trên chủ thể, ... v..vv..

Như đã nói ở trên, đối tượng trả về khi triệu gọi phương thức getValue() của

Definition sẽ chính là AnnoMeta của Definition đó. Tuy rằng chỉ đơn thuần là một AnnoMeta, nhưng AnnoMeta đại diện của một Definition có những đặc tính về key và value hơi khác so với các AnnoMeta thông thường khác. Thông tin chi tiết mô tả về AnnoMeta vui lòng xem phần mô tả "Key và Value của AnnoMeta".

4.3.6.2 - Key và Value của AnnoMeta

AnnoMeta bản chất chính là đối tượng cất trữ thông tin của một annotation sau khi được diễn dịch và chuyển đổi thông tin. Do đó đối với AnnoMeta, key của AnnoMeta chính là đối tượng object class của annotation gốc của AnnoMeta, còn value của AnnoMeta chính là đối tượng annotation gốc mà AnnoMeta hiện hành được diễn dịch từ đó. Hay nói cách khác nếu như bạn triệu gọi phương thức getKey() trên AnnoMeta, đối tượng trả về sẽ là object-class (hay annotation type) của annotation được sử dụng để diễn dịch lên thông tin trong AnnoMeta. Còn khi triệu gọi phương thức getValue() trên AnnoMeta kết quả trả về sẽ là chính annotation gốc đó.

Điều này có nghĩa rằng mệnh đề sau:

annoMeta.getKey()== ((Annotation)annoMeta.getValue()).annotationType() se tra
ve ket qua la true.

Tuy nhiên đó chỉ là trong trường hợp *AnnoMeta* thể hiện như là một đối tượng diễn dịch thông tin từ *annotation*. Còn trong trường hợp *AnnoMeta* là thể hiện đối tượng chứa đựng thông tin của 1 *Definition*, thì *key* và *value* của *AnnoMeta* lại không mang ý nghĩa như trên. Do đó, nếu như trong trường hợp bạn lấy ra *AnnoMeta* của *Definition* bằng cách triệu gọi phương thức *Definition.getAnnoMeta*() hoặc *Definition.getValue*() thì *key* của *AnnoMeta* được lấy ra sẽ chính là "*key* của *Definition*" chứa đựng *AnnoMeta* hiện hành còn *value* của *AnnoMeta* sẽ là chính *Definition* đó. Hay nói cách khác, trong trường hợp này key của *AnnoMeta* sẽ chính là đối tượng chủ thể chứa đựng thông tin *annotation* được diễn dịch thành *Definition* và 2 mênh đề sau sẽ luôn luôn trả về *true:*

```
Definition.getAnnoMeta().getKey() == Definition.getKey()
...và
Definition.getValue() == Definition
```

Lưu ý rằng *AnnoMeta* khi lấy ra bởi việc triệu gọi phương thức Definition.getAnnoMeta() có thể sẽ là **null** hoặc là một "AnnoMeta rỗng" (AnnoMeta không hề chứa đựng bất kì thông tin gì bên trong) nếu như Definition hiện hành được diễn dịch từ 1 Class nhưng Class đó không được chỉ định thông tin annotation (trực tiếp hoặc gián tiếp thông qua inject) mà chỉ có Methods hoặc Fields của nó mới có chỉ định thông tin annotation. Trong trường hợp AnnoMeta của Definition là một AnnoMeta rỗng, có nghĩa rằng AnnoMeta trên không chứa đưng bất kì thông tin gì bên trong có thể truy vấn được "ngoại trừ" key và value của AnnoMeta.

4.3.6.3 - Key và Value của MetaData

Nếu như dữ liệu bên trong Definition là một AnnoMeta đại diện cho nội dung cần chứa đựng thì bên trong AnnoMeta là một danh sách gồm một hoặc nhiều MetaData biểu thị cho nội dung bên trong của AnnoMeta. Giao diện interface AnnoMeta chính là một interface dẫn xuất, kế thừa từ interface Metadata (một interface class của AOPAlliance), do đó đôi lúc có thể xem một AnnoMeta như là một MetaData.

Thông tin *MetaData* chứa đưng có thể là những dữ liêu cơ bản đã được diễn dịch từ các thuộc tính của annotation hoặc cũng có thể là chính AnnoMeta. Nhưng thông thường theo cách hiểu về mặt ngữ nghĩa, một MetaData chính là một thông tin thuộc tính của một annotation chỉ định đã được diễn dịch. Và trong trường hợp này, key của MetaData chính là tên của thuộc tính còn value của MetaData chính là dữ liệu trả về của nó trong annotation chỉ định hiện hành.

MetaData là thành phần dữ liêu cơ bản nhất tạo thành được sử dụng trong hệ thống JGentle container, về mặt bản chất cả Definition hay AnnoMeta cũng có thể xem như là những MetaData vì cả hai đều được implements từ interface Metadata (nằm trong gói package org.aopalliance.reflect.Metadata của AOPAlliance). Việc thay đổi nôi dung dữ liệu trong Definition nói chung hay AnnoMeta nói riêng đều chính là thay đổi thông tin từng MetaData cu thể chỉ đinh. Do đó để có thể thay đổi thông tin của một Definition, ngoài việc tương tác với các proxy object bên ngoài Definition, sử dụng các API thích hợp mà JGentle cung cấp bạn cũng có thể thay đổi thông tin của một Definition bằng cách truy xuất trực tiếp vào thông tin dữ liệu MetaData của nó.

4.3.6.4 - Mối quan hệ giữa Definition, AnnoMeta và MetaData

Trong JGentle, Definition, AnnoMeta và MetaData có mối quan hệ rất mật thiết. Nội dung bên trong *Definition* bản chất chính là một thể hiện của *AnnoMeta* đã được diễn dịch. Còn AnnoMeta, một mặt có thể hiện như là một metadata của Definition, mặt khác thể hiện như là một dữ liệu diễn dịch của một annotation chỉ định. Và cuối cùng là MetaData, được xem như là thành phần cơ bản nhất tạo nên thông tin metadata trong JGentle, thể hiện như là một loại dữ liệu diễn dịch từ một thuộc tính của một annotation chỉ định nào đó. MetaData chính là thành phần tao nên thông tin dữ liêu trong một AnnoMeta.

Xét về mặt tổ chức logic, có vẻ như Definition, AnnoMeta và MetaData là những thành phần dữ liệu tách rời, nhưng thực chất tất cả đều có thể ép kiểu về 1 kiểu chung duy nhất đó là Metadata interface do tất cả các đối tượng trên đều implements cùng 1 interface Metadata và đều cùng kế thừa từ MetadataImpl class. Hay nói cách khác, Definition, AnnoMeta, và MetaData đều là những MetaData với những đặc tính chuyên biệt, chịu trách nhiệm quản lý và chứa đựng các nội dung dữ liệu cấu hình đi trong container.

Như đã nói ở trên, một Definition có thể có hoặc không các Definition child, là các Definition con được chỉ định cho các thành phần con (Methods, Fields) nếu Definition hiện hành diễn dịch từ 1 object-class. Tương tư như thế, một AnnoMeta cũng có thể có hoặc không AnnoMeta parents, là AnnoMeta cha của nó trong trường hợp AnnoMeta hiện hành được chứa đựng bên trong 1 AnnoMeta khác (vd như definition_AnnoMeta chứa bên trong các AnnoMeta của các annotation). Để có thể lấy ra được AnnoMeta parent của AnnoMeta hiện hành bạn chỉ cần đơn giản triệu gọi phương thức getParents(), kết quả trả về sẽ là một AnnoMeta. Nếu trong trường hợp AnnoMeta hiện hành là definition_AnnoMeta, kết quả trả về sẽ là **null**.

Ngoài ra, AnnoMeta còn chứa đựng các thông tin thuộc tính phụ khác như tên định danh name và class-type của AnnoMeta. Để có thể truy xuất tên định danh name và classtype của AnnoMeta ban chỉ cần đơn giản triệu gọi 2 phương thức sau của AnnoMeta:

String getName() Và ...

Class<?> getType()

Mặc đinh, tên đinh danh name của AnnoMeta sẽ là tên Class của object-class của annotation gốc mà AnnoMeta diễn dịch từ đó. Trong trường hợp AnnoMeta là một definition AnnoMeta, se có 2 trường hợp:

- Definition diễn dịch từ Class: lúc này tên định danh name của AnnoMeta sẽ là tên Class chỉ định.
- Definition diễn dịch từ Method, Field: lúc này tên định danh name của AnnoMeta sẽ là tên Class mà Method hoặc Field chỉ định được khai báo bên trong.

Tương tự như tên định danh name, class-type của AnnoMeta mặc định sẽ là object class của annotation gốc mà AnnoMeta diễn dịch từ đó. Còn trong trường hợp AnnoMeta là môt definition AnnoMeta thì nếu Definition diễn dịch từ Class thì class-type sẽ là object class của class chỉ định, còn nếu Definition diễn dịch từ Method hoặc Field thì class-type sẽ là object-class của class mà mà Method hoặc Field chỉ định được khai báo bên trong.

Class-type của AnnoMeta không thể thay đổi tại thời điểm run-time nhưng tên định danh name thì có thể. Bạn có thể sử dụng phương thức setName(String name) để thay đổi tên name tương ứng làm định danh cho một AnnoMeta cụ thể tại lúc run-time.

Cuối cùng là *MetaData*, đơn vị cất trữ dữ liệu nội dung cơ bản nhất, không chứa đựng bất kì thông tin gì đặc biệt ngoại trừ cặp giá trị Key và Value. Nếu như bên trên Definition và AnnoMeta sử dung Key và Value để mô tả các thông tin khái quát của chính mình thì đối với MetaData, Key và Value lại chính là dữ liệu thật sự mà nó hiện đang cất giữ. Dữ liệu trong MetaData được mô tả bởi cặp giá trị Key và Value với kiểu là Object (đối tượng tổng quát nhất có thể). Và trong AnnoMeta có cất trữ một list các MetaData của nó trong một danh sách Hashmap với key chính là Key của MetaData tương ứng. Hay nói cách khác AnnoMeta quản lý các MetaData của nó dựa trên chính Key của MetaData.

Do đó nếu biết được chính xác Key của MetaData, bạn có thể dễ dàng truy vấn ra MetaData đó trong một AnnoMeta cụ thể. Và tại phiên bản hiện tại của JGentle, MetaData được sử dụng như là một đơn vị dữ liệu đã được diễn dịch của một thuộc tính trong một thông tin *metadata* phù hợp với xử lý của từng trường hợp đặc thù.

annotation, với Key của MetaData trong trường hợp này chính là tên của thuộc tính (kiểu String), còn Value chính là dữ liệu trả về của thuộc tính đó. Dĩ nhiên trong khi vận dụng thực tế bạn hoàn toàn có thể sử dụng MetaData theo một cách logic riêng để quản lý các

Với cấu trúc quản lý dữ liệu như trên bạn hoàn toàn có thể truy vấn trực tiếp vào nội dung diễn dịch của một *Definition*, hay thậm chí là *AnnoMeta* hay *MetaData* để chỉnh sửa , thay đổi, truy vấn một cách linh hoạt mà không cần phải thông qua *Annotation Proxy* của *Definition*. Chi tiết thế nào xin xem tiếp phần dưới.

4.3.6.5 - Annotation Proxy

Quay lại với việc thao tác truy vấn và chỉnh sửa thông tin Definition. Khi chúng ta triệu gọi phương thức <code>getAnnotation()</code> hoặc <code>getAnnotations()</code> trên <code>Definition</code>, <code>Definition</code> sẽ trả về một <code>annotation</code> hoặc một danh sách các <code>annotations</code> tương ứng, cho phép chúng ta thao tác vào bên trong nội dung <code>metadata</code> đã được diễn dịch của <code>Definition</code> tương tự như cách chúng ta thao tác vào một <code>annotation</code> thông thường thông qua <code>Reflection</code>. Tuy nhiên đó không phải thật sự là một <code>annotation</code>, đó chỉ là một <code>annotation proxy instance</code>, mang "hình hài" của <code>annotation</code> gốc. Và khi bạn truy vấn vào dữ liệu bên trong của các <code>annotation</code> này, thông tin truy vấn sẽ được <code>container</code> chuyển hướng đến các dữ liệu <code>Metadata</code> hiện đang được cất trữ trong <code>Definition</code> hiện hành, chuyển đổi kiểu, rồi trả về cho <code>client</code> theo một hình thái y hệt như một <code>annotation</code> thật sự. Với giải pháp này, <code>JGentle</code> cho phép bạn thao tác vào bên trong thông tin của <code>annotation</code>, truy vấn thậm chí chỉnh sửa dữ liệu nội dung tại thời điểm <code>run-time</code> mà không hề ảnh hưởng gì đến dữ liệu <code>annotation</code> gốc. Ngoài ra, cùng với việc tách biệt dữ liệu thông tin cấu hình, chứa đựng tại một nơi khác, tách rời thông tin <code>annotation</code> với <code>logic code</code> cho phép nhà phát triển dễ dàng tái sử dụng thông tin cấu hình (trong <code>annotation</code>), mở rộng cũng như bảo trì <code>logic code và configuration code</code>.

Tất cả mọi phương thức có trên annotation proxy đều tương tự hoặc gần như tương tự so với annotation gốc, ngoại trừ 1 điểm lưu ý rằng: nếu như bạn triệu gọi các phương thức sau trên annotation proxy ví dụ như equals(), toString(), hoặc hashCode(), annotation proxy sẽ tự động chuyển hướng redirect sang cho đối tượng annotation gốc. Hay nói cách khác việc triệu gọi các phương thức trên sẽ cho ra kết quả y hệt như khi bạn triệu gọi chúng trên annotation gốc.

4.3.7 - Truy vấn thông tin Definition trực tiếp thông qua AnnoMeta

Ngoài việc có thể truy vấn thông tin *Definition* thông qua *annotation proxy*, bạn còn có thể truy vấn được thông tin của một *Definition* bằng cách truy xuất trực tiếp vào *AnnoMeta* của *Definition*. Cách này có vẻ rườm rà và không thuận tiện như khi bạn làm việc với *annotation proxy* nhưng đôi khi sẽ rất hữu ích nếu như bạn muốn có các xử lý linh hoạt khi muốn can thiệp sâu vào dữ liệu *metadata*.

Như trên đã có trình bày để có thể truy vấn vào *AnnoMeta* của một *Definition* bạn triệu gọi phương thức sau:

```
AnnoMeta getAnnoMeta()
```

Sau khi đã có được nội dung *AnnoMeta* của *Definition* bạn có thể truy vấn trực tiếp vào các dữ liệu con bên trong *AnnoMeta*, ví dụ bạn có 1 *annotation* tên là *MyAnnotation* và được chỉ định lên *Client class* như sau :

```
@Retention(RetentionPolicy.RUNTIME)
@interface MyAnnotation {
          String name() default "JGentle";
}

@MyAnnotation
class Client {
}
```

Để có thể truy cập vào nội dung metadata của AnnoMeta, bạn làm như sau:

```
public class AnnoMetaTest {
    public static void main(String[] args) {
```

```
// Khởi tạo InjectCreator container
             InjectCreator injector = JGentle.buildInjectCreator();
            // Lấy ra đối tượng Definition Manager
             DefinitionManager defManager = injector.getDefManager();
             defManager.loadDefinition(Client.class); // Nap thông tin Definition
             Definition def = defManager.getDefinition(Client.class);
            // Lấy ra đối tương AnnoMeta của Definition
             AnnoMeta root = def.getAnnoMeta();
            // Lấy ra đối tượng AnnoMeta tương ứng với @MyAnnotation
             AnnoMeta annoMeta = (AnnoMeta) root.getMetadata(MyAnnotation.class);
             Metadata metadata = annoMeta.getMetadata("name");
            // Hiển thi thông tin metadata
             System.out.println(metadata.getValue());
      }
}
```

Như đã nói ở trên, một AnnoMeta sẽ quản lý các dữ liêu metadata (MetaData hoặc AnnoMeta khác) bên trong nó dựa trên key của chính thực thế metadata đó. Điều này cũng không ngoại lệ đối với definition_AnnoMeta. Và cũng như đã nói ở trên, key của một AnnoMeta khi được diễn dịch từ một annotation sẽ là object-class của annotation gốc của nó. Do đó, sau khi đã lấy ra được root AnnoMeta (definition_AnnoMeta) của definition hiện hành, bạn có thể truy vấn lấy ra các AnnoMeta con của nó bằng cách cung cấp dữ liệu object-class của annotation cần truy vấn như là tham số cho phương thức getMetadata() của root AnnoMeta.

Sau khi đã lấy ra được *AnnoMeta* tượng ứng với *annotation* chỉ định, để có thể truy vấn ra các thuộc tính, bạn chỉ cần đơn giản cung cấp tên của thuộc tính cho phương thức getMetadata() của AnnoMeta hiện hành (ở đây là chuỗi "name"). Kết quả trả về sẽ là một đối tượng Metadata ứng với thuộc tính chỉ định. Và cuối cùng là chỉ cần triệu gọi phương

thức getValue() trên MetaData để lấy ra được giá trị cuối cùng cần truy vấn.

Việc truy vấn ra thông tin của *Definition* thông qua *annotation proxy* thực chất cũng chỉ đơn giản là tự động hóa lại quy trình tương tự như trên dưới hình thức là một *proxy instance* của một *annotation type*. Do đó, nếu với *annotation proxy* bạn có thể làm được những gì thì với cách thức truy cập bằng *AnnoMeta*, bạn cũng có thể làm được y như thế. Điểm khác biệt duy nhất giữa 2 phương pháp trên là đối với *annotation proxy*, bạn sẽ không được phép can thiệp thô bạo vào trong cấu trúc của *annotation* sau khi được diễn dịch (ví dụ: *annotation* gốc có 5 thuộc tính thì *annotation proxy* cũng sẽ có 5 thuộc tính). Việc thêm vào 1 thuộc tính (một *MetaData*) tại thời điểm *run-time* sẽ không được *annotation proxy* cho phép. Nhưng với cách truy cập thông tin *metadata* trực tiếp, bạn có thể hoàn toàn làm chủ được nội dung của *AnnoMeta hay Definition*, việc thêm bớt, xóa, sửa dữ liệu *metadata* hoàn toàn không có bất kì ràng buộc gì, do đó bạn có thể tự do tùy biến nội dung *AnnoMeta* tùy theo mục đích *logic* của ứng dung.

Lưu ý rằng, trong hầu hết các trường hợp thông thường, khi sử dụng Definition để cất trữ thông tin của dữ liệu annotation, JGentle khuyến cáo bạn nên tuân theo những quy tắc chung do Definition, AnnoMeta hay annotation proxy đặt ra, để tránh các trường hợp sai lệch thông tin dữ liệu metadata khi sử dụng trong các tầng services khác nhau của JGentle (như DI, ADI, AOH, ...). Hay nói cách khác, nếu không có trường hợp nào đặc biệt, bạn nên sử dụng cách truy vấn thông tin Definition bằng cách thông thường thông qua annotation proxy.

4.3.8 - Khởi tạo bằng tay các dữ liệu metadata

Đôi lúc khi cần, việc khởi tạo các đối tượng *metadata* không cần thiết phải ủy nhiệm cho JGentle *container* mà bạn hoàn toàn có thể tự khởi tạo các đối tượng này (*Definition, AnnoMeta, MetaData*, ...) thông qua hệ thống API được cung cấp sẵn trong JGentle. JGentle có cung cấp một *class* đặc biệt tên là *MetaDataFactory* (*chỉ định trong gói package org.exxlabs.jgentle.core.reflection.aohreflect.metadata*) là một *abstract* class cung cấp một tập hợp các *static methods* khác nhau trợ giúp cho việc khởi tạo các đối tượng trên.

Để khởi tạo *Definition*:

Khởi tạo AnnoMeta:

Khởi tạo MetaData:

```
static Metadata createMetaData(Object key)
static Metadata createMetaData(Object key, Object value)
```

Việc khởi tạo các đối tượng cất trữ thông tin *metadata* giờ đây rất đơn giản, bạn có thể hoàn toàn chủ động trong việc chỉ định nội dung cho một *metadata* cũng như tạo mới chúng thông qua các *static methods* trên. Nhờ vậy, sử dụng kết hợp giữa việc tùy biến thông tin dữ liệu *AnnoMeta*, *MetaData* cùng với *MetaDataFactory* cho phép bạn có thể tự tạo các cấu trúc *metadata* riêng, ứng với các *logic* xử lý riêng một cách dễ dàng.

4.3.9 - Quản lý các điểm Extension-Points trong khi diễn dịch Definition

Hệ thống JGentle được thiết kế để có thể chủ động mở rộng cũng như tùy biến, và extension-points (EP) chính là một trong những hình thức cho phép mở rộng chức năng của JGentle. Trong khi diễn dịch các thông tin *Definition*, hệ thống JGentle có cung cấp một số các extension-points chỉ định, cho phép ứng dụng nắm lấy, cấu hình và vận hành theo một logic nào đó, tùy biến hệ thống tại thời điểm run-time. Các EP trong JGentle cho phép bạn can thiệp vào các tiến trình xử lý, chỉ định cách thức xử lý cũng như điều khiển hệ thống hoat động theo một chu trình tư tạo. Nhờ đó mà nhà phát triển có thể tư điều khiển, dẫn dắt hệ thống hoạt động một cách linh hoạt, không phụ thuộc vào hình thức mặc định trong JGentle, và không bị bó buộc vào một tiến trình cứng nhắc do hệ thống đặt ra.

Để có thể mở rộng và xử lý các EP trong khi diễn dịch Definition, JGentle IOC container có đề ra một loạt các interface đặc biệt ứng với các chức nặng cụ thể. Các interface này đóng vai trò như là một hệ thống khai báo các callback methods, tương ứng với từng method chỉ định bạn sẽ có được những hình thái chức năng riêng biệt. Và công việc còn lại của nhà phát triển cần làm chỉ là implements các interface này và nhúng chúng vào JGentle container như là các bean chỉ định cần hoạt động.

4.3.9.1 - DefinitionPostProcessor - Tùy biến tiến trình diễn dịch Definition

Trong quá trình diễn dịch thông tin từ một thực thể chỉ định thành *Definition*, JGentle có đặt ra một vài EP cho phép ban can thiệp vào tiến trình xử lý, và một trong số đó được gọi là DefinitionPostProcessor tương ứng với một interface cùng tên DefinitionPostProcessor (được chỉ định trong gói package org.exxlabs.jgentle.core.reflection.aohreflect). Thông qua **EP** này bạn có thể can thiệp vào tiến trình diễn dịch *Definition trước* hoặc sau khi việc diễn dịch Definition được tiến hành. Interface DefinitionPostProcessor bao gồm 3 callback methods sau:

void beforePost (Annotation[] annoArray, AnnoMeta annoMeta) throws DefinitionPostException

void afterPost (Annotation[] annoArray, AnnoMeta annoMeta) throws DefinitionPostException **boolean** catchException (Exception ex, Annotation[] annoArray, AnnoMeta annoMeta, boolean bool)

Phương thức beforePost tương ứng với các thực thi sẽ được chỉ định trước khi một Definition được xử lý diễn dịch, còn phương thức afterPost tương ứng với các thực thi sẽ được chỉ định sau khi quá trình diễn dịch Definition đã hoàn tất. Cả 2 methods trên đều có cùng kiếu đối số truyền: annoArray chính là danh sách các annotation được chỉ định sẽ diên dịch thành Definition, còn annoMeta chính là đối tượng root AnnoMeta của Definition trước và sau khi diễn dịch.

Trong quá trình thực thi, nếu như có bất kì ngoại lệ nào được ném ra (ngoại lệ mặc định ở đây là DefinitionPostException), thì quá trình thực thi sẽ được chuyển hướng xuống cho catchException method xử lý. Phương thức catchException hoạt động như là một phương thức chân hứng tất cả các ngoại lệ phát sinh từ 2 method beforePost và afterPost nếu có, nhân và xử lý các ngoại lệ khác nhau, và cho phép hay không tiến trình diễn dịch thực thi sau khi nhận bắt được exception. Phương thức catchException có kiểu trả về là boolean, nếu cài đặt của method này trả về true, quá trình diễn dịch sẽ tiếp tục (tiếp tục ở đây có nghĩa rằng quá trình sẽ tiếp tuc được thực thi, có thể là bắt đầu diễn dịch Definition (thời điểm before) hoặc kết thúc quá trình diễn dịch (thời điểm after) hoặc chuyển hướng sang cho DefinitionPostProcessor-DPP kế tiếp nếu container có cài đặt nhiều DPP khác nhau). Còn nếu cài đặt của catchException method trả về false, quá trình diễn dịch sẽ lập tức được dừng lại. Trường hợp ngoại lệ ném ra tại thời điểm beforeMethod thực thi và catchException lại trả về false thì đồng nghĩa sẽ không có bất kì Definition nào được diên dich.

Lưu ý rằng implementation của EP DefinitionPostProcessor sẽ được tự động thực thi **khi** diễn dịch một Definition, kể cả các Definition child của Definition hiện hành cũng sẽ có tác đồng hiệu quả tương tư. Hay nói cách khác nếu như Definition hiện hành là một Object-Class Definition, và có các thành phần con (Method hoặc annotation được diễn dịch chỉ đinh thành Field) có Definition thì DefinitionPostProcessor sẽ có thể thực thi nhiều lần dù cho phương thức loadDefinition chỉ được triệu gọi 1 lần duy nhất.

Một container sẽ có thể có nhiều DefinitionPostProcessor khác nhau cùng lúc, thứ tự

thực thi sẽ chính là thứ tự khi các DPP được *add* vào trong *container*, DPP nào được chỉ định trước sẽ được triệu gọi thực thi trước, còn DPP nào được chỉ định sau sẽ được triệu gọi thực thi sau. Việc triệu gọi các DPP sẽ diễn ra tuần tự, do đó nếu như một trong số các DPP có thi hành những xử lý treo (ví dụ một vòng lặp vô tận) thì điều này có nghĩa rằng toàn bộ tiến trình diễn dịch sẽ bị treo và các DPP kế tiếp sẽ không thể thực thi xử lý cho đến khi xử lý treo hết han.

Để có thể thêm một cài đặt của *DefinitionPostProcessor* vào trong *container*, bạn có thể chỉ định trực tiếp bằng *code* thông qua *Definition Manager* của container hoặc gián tiếp thông qua lúc *configuration*.

Giả sử bạn có Class ABC là một cài đặt của DefinitionPostProcessor như sau:

```
class ABC implements DefinitionPostProcessor {
      @Override
      public void afterPost(Annotation[] annoArray, AnnoMeta annoMeta)
                   throws DefinitionPostException {
            System.out.println("===== after post ======");
      }
      @Override
      public void beforePost(Annotation[] annoArray, AnnoMeta annoMeta)
                   throws DefinitionPostException {
            System.out.println("===== before post ======");
      }
      @Override
      public boolean catchException(Exception ex, Annotation[] annoArray,
                   AnnoMeta annoMeta, boolean bool) {
            return true;
      }
}
```

Thêm DPP trực tiếp thông qua Definition Manager:

```
public class Test {
      @SuppressWarnings("unchecked")
      public static void main(String[] args) {
             InjectCreator injector = JGentle.buildInjectCreator(Config.class);
             DefinitionManager defManager = injector.getDefManager();
       // Thêm DPP vào container
             defManager.addDefinitionPostProcessor(new ABC());
        ... hoặc ...
             defManager.addDefinitionPostProcessor(ABC.class);
      }
}
```

Thêm DPP lúc configuration:

```
abstract class Config extends AbstractConfig {
      @Override
      public void configure() {
             addDefinitionPostProcessor(ABC.class);
        ...hoặc...
             addDefinitionPostProcessor(new ABC());
      }
}
```

Cả hai cách thức add các DefinitionPostException đều có hành xử và kết quả tương tự như nhau, chỉ khác một điều rằng nếu như bạn chỉ định tại thời điểm configuration thì tất cả các Definition được chỉ định diễn dịch tại thời điểm configuration đều được áp dụng DPP, còn

nếu bạn chỉ định tại thời điểm run-time thông qua DefinitionManager thì nếu trong lúc thực thi configuration có thực thi diễn dịch Definition nào đó thì các Definition này đều không bị ảnh hưởng gì bởi DPP vì lý do tại thời điểm này, DPP chưa hề tồn tại. Khuyến cáo rằng nếu như không có lý do gì đặc biệt, ban nên chỉ định các DPP tai thời điểm configuration.

Bạn có thể add nhiều DPP khác nhau bằng cách triệu gọi nhiều lần phương thức addDefinitionPostProcessor hoăc thông qua tham số varara của phương thức addDefinitionPostProcessor như sau:

```
abstract class Config extends AbstractConfig {
      @Override
      public void configure() {
             addDefinitionPostProcessor(ABC.class, DEF.class, XYZ.class);
      }
}
```

... và dĩ nhiên rằng thức tư add DPP chính là thứ tư thực thi của chúng.

4.3.9.2 - AnnotationBeanProcessor - Tùy biến tiến trình diễn Annotation

Nếu như DefinitionPostProcessor là một EP cho phép ban can thiệp vào các vị trí trước. sau hoặc thời điểm throws exception trong khi diễn dịch Definition thì AnnotationBeanProcessor lại là một EP cho phép bạn can thiệp vào các vị trí diễn dịch khi tiến trình xử lý diễn dịch một annotation hoạt động. Hay nói cách khác, AnnotationBeanProcessor-ABP cho phép ban can thiệp vào tiến trình diễn dịch ở mức annotation thay vì ở mức Definition như DPP.

Khác với DefinitionPostProcessor chỉ tương ứng với một interface chỉ định của một chức năng, AnnotationBeanProcessor bao gồm 2 loại khác nhau ứng với 2 interface chỉ định khác nhau, và thực hiện 2 chức năng khác nhau của EP khi diễn dịch annotation, đó là AnnotationPostProcessor và AnnotationHandler.

4.3.9.2.1 - AnnotationPostProcessor

EP-AnnotationPostProcessor (APP) cũng tương tự như DefinitionPostProcessor, tương ứng với một interface cùng tên AnnotationPostProcessor (nằm trong gói package org.exxlabs.jgentle.core.reflection.aohreflect.annohandler). AnnotationPostProcessor interface bản chất chính Ιà môt AnnotationBeanProcessor do *extends* AnnotationBeanProcessor interface. Thông qua **EP** này ban có thể can thiệp vào tiến trình diễn dịch annotation trước hoặc sau khi việc diễn dịch Definition được tiến hành, interface AnnotationPostProcessor bao gom 3 callback methods sau:

```
void before(T anno, AnnoMeta parents, Annotation[] listAnno,
                   Object objConfig) throws AnnotationBeanException;
void after(T anno, AnnoMeta parents, AnnoMeta annoMeta,
                   Annotation[] listAnno, Object objConfig)
                   throws AnnotationBeanException;
void catchException(Exception ex, T anno, AnnoMeta parents,
                   AnnoMeta annoMeta, Annotation[] listAnno, Object objConfig)
                   throws AnnotationBeanException;
```

Như DefinitionPostProcessor, APP cũng cung cấp các callback methods có chức năng gần như tương tự DPP với before method thực thi các xử lý trước khi annotation chỉ định được diễn dịch, còn after method sẽ thực thi các xử lý ngay sau khi annotation được diễn dich xong, và catchException method sẽ chân hứng các exception được ném ra bởi 2 methods trên nếu có (ngoại lệ mặc đinh ở đây là AnnotationBeanException).

Khác với DPP có thể cho phép nhiều cài đặt khác nhau cùng chỉ định trong 1 container, APP chỉ cho phép 1 và duy nhất chỉ 1 cài đặt của APP ứng với một kiểu annotation chỉ định trong 1 container. Hay nói cách khác ứng với mỗi annotation khi được diễn dịch sẽ chỉ có 1 APP cho phép được cài đặt trong 1 container. Và dĩ nhiên rằng khi implement AnnotationPostProcessor interface, ban nên chỉ định kiểu general type do interface AnnotationPostProcessor đã quy định ứng với kiểu annotation type mà cài đặt chỉ định tương ứng. Giả sử bạn có một annotation như sau:

```
@Retention(RetentionPolicy.RUNTIME)
@interface TestAnno {
      String name() default "JGentle";
}
```

Ban có thể implement AnnotationPostProcessor interface tương ứng với annotation TestAnno như sau:

```
class MyAPP implements AnnotationPostProcessor<TestAnno> {
      @Override
      public void after (TestAnno anno, AnnoMeta parents, AnnoMeta annoMeta,
                   Annotation[] listAnno, Object objConfig)
                   throws AnnotationBeanException {
             // xử lý logic
      }
      @Override
      public void before(TestAnno anno, AnnoMeta parents, Annotation[] listAnno,
                    Object objConfig) throws AnnotationBeanException {
             // xử lý logic
      }
      @Override
      public void catchException(Exception ex, TestAnno anno, AnnoMeta parents,
                   AnnoMeta annoMeta, Annotation[] listAnno, Object objConfig)
                   throws AnnotationBeanException {
             // xử lý logic
      }
}
```

Thực thi việc implements như trên đã chỉ định cho container hiểu rằng MyAPP class là

một AnnotationPostProcessor và annotation tương ứng của nó là TestAnno annotation.

Khác với catchException method của DPP, có kiểu dữ liệu trả về là boolean cho phép container biết tiến trình diễn dịch sẽ tiếp tục hay không, catchException method của APP có kiểu trả về là void, không trả về một dữ liệu nào cả, thay vào đó method này lại cho phép ném ra ngoại lệ AnnotationBeanException. Container sẽ nhận biết được việc ném ra ngoại lệ này của catchException, và nếu container nhân được ngoại lê này trong lúc thực thi sẽ lập tức cho dừng tiến trình diễn dịch. Hay nói cách khác, việc ném ra một ngoại lệ AnnotationBeanException trong xử lý của catchException sẽ là điểm dấu hiệu cho container biết rằng cần phải dừng việc xử lý diễn dịch annotation.

Lưu ý rằng chỉ khi ngoại lệ AnnotationBeanException được ném ra trong khi catchException thực thi mới được container nhận biết như là một yêu cầu nên ngưng tiến trình diễn dịch của annotation hiện hành, còn tất cả những run-time exceptions khác nếu có được ném ra trong khi catchException xử lý đều không được container quan tâm. Ngoài ra, khi nhận được ngoại lệ AnnotationBeanException từ catchException method, container se dùng việc diễn dịch annotation tương ứng (nghĩa là bỏ qua việc diễn dịch này) chứ không phải là dừng toàn bộ quá trình diễn Hay nói cách khác, dich Definition. sau khi nhân đươc AnnotationBeanException, container se bo qua viêc dien dich annotation dang thi hành, và tiếp tục diễn dịch annotation kế tiếp nếu có.

Sau khi đã thực thi các cài đặt cần thiết của một APP (implements AnnotationPostProcessor interface), ban có thể dễ dàng add APP của mình vào trong container thông qua configuration hoặc thông qua các methods được cung cấp trong DefinitionManager như sau:

Add APP thông qua cấu hình:

```
abstract class Config implements Configurable {
      @Override
      public void configure() {
             addAnnotationBeanProcessor (TestAnno.class, MyAPP.class);
```

```
}
```

Hoặc:

```
abstract class Config implements Configurable {
    @Override
    public void configure() {
        MyAPP myApp = new MyAPP();
        addAnnotationBeanProcessor (TestAnno.class, myApp);
    }
}
```

Add APP thông qua Definition Manager:

```
public class PostProcessorTest {

    public static void main(String[] args) {

        InjectCreator injector = JGentle.buildInjectCreator();
        DefinitionManager dm = injector.getDefManager();

        dm.addAnnotationBeanProcessor(TestAnno.class, new MyAPP());
    }
}
```

Ngoài ra khi sử dụng DefinitionManager để điều khiển APP bạn còn có thể xóa bỏ hoặc thay thế một APP chỉ định thông qua *removeAnnotationBeanProcessor* method và *replaceAnnotationBeanProcessor* method:

```
public <T extends Annotation> void replaceAnnotationBeanProcessor(
                  AnnotationBeanProcessor<T> oldHandler,
                   AnnotationBeanProcessor<T> newHandler)
public <T extends Annotation> AnnotationBeanProcessor<?>
                   removeAnnotationBeanProcessor (Class<T> key)
```

Bạn để ý rằng tất cả các method xử lý cho AnnotationPostProcessor cả thời điểm cấu hình lẫn cả trong *DefinitionManager* lúc *run-time* đều có cùng kiểu đối số truyền là AnnotationBeanProcessor chứ không phải là AnnotationPostProcessor. Đó là do AnnotationPostProcessor thực chất chính là một extension của AnnotationBeanProcessor. Cũng tương tư như AnnotationHandler (một extension khác của AnnotationBeanProcessor), cũng đươc JGentle container quản Ιý dưa trên môt giao diên chung AnnotationBeanProcessor. Ban chỉ cần implements thể hiện phù hợp, JGentle sẽ tự động nhân biết được chức năng và xử lý các tác vụ theo đúng chức năng mà cài đặt của ban chỉ đinh.

4.3.9.2.2 - AnnotationHandler

Như đã nói phía trên, AnnotationHander (AHR) chính là một extension khác của AnnotationBeanProcessor, tương ứng là một interface cùng tên (AnnotationHandler interface) nằm trong gói package org.exxlabs.jgentle.core.reflection.aohreflect.annohandler.

Không như AnnotationPostProcessor chỉ cho phép bạn can thiệp vào các điểm khác nhau kế cân "thao tác diễn dịch" (trước, sau hoặc lúc ném ra ngoại lê), thì AHR lại cho phép ban thực sự chỉ định việc diễn dịch một annotation sẽ thực thi như thế nào. "Chỉ định việc diễn dịch" ở đây có nghĩa rằng bạn hoàn toàn có thể kiểm soát được quá trình diễn dịch này, chỉ định việc diễn dịch một annotation chỉ định theo một cấu trúc quản lý dữ liệu metadata riêng (dĩ nhiên vẫn dựa trên AnnoMeta của JGentle), và có thể tùy biến nội dung diễn dịch từ annotation thành AnnoMeta.

Thông thường, tiến trình chuyển đổi nội dung từ annotation thành AnnoMeta này đã được JGentle thực thi tự động (nếu như không có bất kì AHR nào chỉ định). Tuy nhiên, mặc dù là hiếm, nhưng đôi lúc có khi ban cũng sẽ cần đến khả năng này để có thể quản lý nôi dung AnnoMeta theo chiều sâu, hoặc đối với một vài annotation đặc biệt bạn muốn tư thực hiện tiến trình diễn dịch này và trong các trường hợp tương tự thế ..., thì với AHR bạn hoàn toàn có thể làm chủ được nôi dung diễn dịch của một annotation tượng ứng.

Nội dung cần cài đặt của AnnotationHandler interface chỉ có 1 callback method duy nhất như sau:

```
public interface AnnotationHandler<T extends Annotation> extends
             AnnotationBeanProcessor<T> {
      public AnnoMeta handleVisit(T annotation, AnnoMeta annoMeta,
                   DefinitionManager defManager);
}
```

Khi cài đặt của ban thể hiện hóa handleVisit method, chính là đã hiện thực thao tác diễn dịch một annotation chỉ định thành một AnnoMeta, với đối tượng trả về chính là một AnnoMeta sau khi diễn dịch. Tham số truyền annotation chính là thực thể annotation với kiểu T tương ứng, còn annoMeta chính là AnnoMeta cha (là root_AnnoMeta của Definition hiện hành) chứa AnnoMeta sắp được diễn dịch. Việc sử dụng AnnotationHandler cũng đơn giản tương tư như APP, ban chỉ cần implements AnnotationHander interface, thực hiện các thao tác diễn dịch trong handleVisit method và cuối cùng là add AHR vào trong container.

```
class MyAHR implements AnnotationHandler<TestAnno> {
      @Override
      public AnnoMeta handleVisit(TestAnno annotation, AnnoMeta annoMeta,
                   DefinitionManager defManager) {
            // có thể sử dụng MetaDataFactory để khởi tạo dữ liệu metadata
      }
}
```

Việc chỉ định cài đặt như trên gần như tương tư với APP ngoại trừ method cần hiện

thực. Và dĩ nhiên, AHR cũng tương tự như APP, chỉ cho phép một và chỉ một AHR duy nhất chỉ định trên một annotation tương ứng, do đó kiểu general type hiện thực trên AnnotationHandler chính là kiểu type của annotation chỉ định của AHR.

Sau khi cài đặt xong AnnotationHander, bạn có thể add AHR vào trong container theo cách hoàn toàn tương tự như APP phía trên, trong trường hợp này JGentle container đủ thông minh để nhân dang được AnnotationBeanProcessor ban vừa add vào là APP hay là một AHR hoặc thậm chí là một tổng hợp của cả 2 loại trên dựa vào kiểu interface mà object class chỉ đinh đã implements.

4.3.9.2.2.a - Triệu gọi thực thi diễn dịch annotation

Tuy rằng thông qua AHR ban hoàn toàn có thể làm chủ được quá trình diễn dịch của một annotation nhưng JGentle vẫn cung cấp thêm cơ chế cho bạn có thể tự triệu gọi việc diễn dịch annotation của JGentle thông qua API của nó lúc run-time. Việc có thể tùy ý triều gọi tiến trình diễn dịch của JGentle cho phép bạn hoàn toàn có thể làm chủ được nội dung diễn dịch khi cần, và linh hoạt hơn trong việc quản lý dữ liệu metadata của annotation. Khuyến cáo rằng, trong hầu hết các trường hợp, nếu không có yêu cầu gì đặc biệt, "nhà phát triển" nên triệu gọi tiến trình diễn dịch nội tại của JGentle, sau đó tùy biến dựa trên nội dung dữ liệu này để đảm bảo dữ liệu metadata tuân thủ các quy tắc chuẩn của JGentle thay vì tự khởi tạo dữ liệu metadata từ đầu.

Giả sử TestAnno annotation có nội dung chỉ định như sau:

```
@Retention(RetentionPolicy.RUNTIME)
@interface TestAnno {
      boolean value() default true;
}
```

Thực thi cài đặt AHR:

```
class MyAHR implements AnnotationHandler<TestAnno> {
```

```
@Override
      public AnnoMeta handleVisit(TestAnno annotation, AnnoMeta annoMeta,
                    DefinitionManager defManager) {
             if (annotation.value() == false) {
                    return ReflectToolKit.buildAnnoMeta(annotation, annoMeta,
                                 defManager);
             }
             else {
                    // Thực thi diễn dịch
                    return null;
             }
      }
}
```

Phương thức buildAnnoMeta là một static method nằm trong ReflectToolKit class, là một class tiện ích đi kèm hệ thống JGentle API, cho phép thực thi một số các thao tác reflection cụ thể khi vận hành hệ thống JGentle container. Và trong đó buildAnnoMeta là một method cho phép ban tư tay triệu gọi việc diễn dịch thông tin một annotation thành AnnoMeta theo các quy tắc mặc định của JGentle. Đối tượng trả về của method này chính là một AnnoMeta sau khi đã được diễn dịch.

4.3.9.2.3 - Kết hợp AnnotationPostProcessor và AnnotationHandler

Lưu ý rằng khi bạn add một APP hay một AHR vào trong container, container đều tự động nhận biết thực thể bạn vừa chỉ định là một AnnotationBeanProcessor. Do đó bạn không thể vừa implements APP trên một cài đặt và vừa implements AHR trên một cài đặt khác của cùng một annotation và add chúng vào container. Vì lý do rằng container chỉ chấp nhận 1 và chỉ 1 thể hiện AnnotationBeanProcessor duy nhất ứng với 1 annotation. Như vậy, trong trường hợp này, cài đặt nào được add vào container sau sẽ đè lên cài đặt trước đó nếu có.

định một cài đặt vừa là một APP, đồng thời có thể vừa là một AHR.

Để có thể có cả 2 thể hiện APP và AHR cho cùng một annotation bạn có thể kết hợp cả 2 loại APP và AHR vào trong một cài đặt duy nhất. Do cả AnnotationPostProcessor và AnnotationHander đều là những mở rộng của AnnotationBeanProcessor, nhờ vậy bạn có thể implements cùng lúc cả 2 interface là AnnotationPostProcessor và AnnotationHandler để chỉ

```
AHRandAPP
class
                               implements
                                                  AnnotationPostProcessor<TestAnno>,
AnnotationHandler<TestAnno> {
      @Override
      public void after(TestAnno anno, AnnoMeta parents, AnnoMeta annoMeta,
             Annotation[] listAnno, Object objConfig) throws AnnotationBeanException {
      }
      @Override
      public void before(TestAnno anno, AnnoMeta parents, Annotation[] listAnno,
                   Object objConfig) throws AnnotationBeanException {
      }
      @Override
      public void catchException(Exception ex, TestAnno anno, AnnoMeta parents,
                   AnnoMeta annoMeta, Annotation[] listAnno, Object objConfig)
                   throws AnnotationBeanException {
      }
      @Override
      public AnnoMeta handleVisit(TestAnno annotation, AnnoMeta annoMeta,
                   DefinitionManager defManager) {
             return null;
      }
}
```

Với cách implements này, cài đặt AHRandAPP class thâu tóm toàn bộ tiến trình diễn

dịch một *annotation* chỉ định, và về mặt bản chất việc thực thi diễn dịch một *annotation* thông qua xử lý tự động của JGentle cũng chỉ đơn giản là tự động hóa các thao tác trên APP và AHR tương tự như *AHRandAPP* class.

4.3.9.3 - Đăng kí Extension-Points thông qua IoC

4.3.9.4 - Kết hợp InjectCreatorAware và PointStatus trong Extension-Points

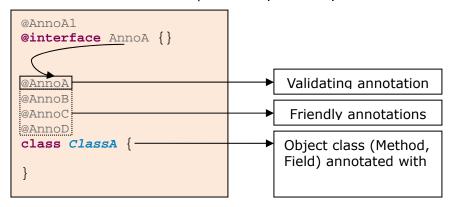
4.3.10 - Validate dữ liệu annotation trước khi diễn dịch

Như đã giới thiệu ở phần đầu, JGentle không những cung cấp cơ chế quản lý dữ liệu annotation, chuyển đổi thông tin các annotations thành Definition mà còn cho phép các thông tin annotation chỉ định diễn dịch có thể được validate tại thời điểm run-time. Hệ thống "Annotation Validation" trong JGentle không những cho phép nhà phát triển validate nội dung của từng thực thể annotation trước khi diễn dịch mà còn cho phép validate theo một hệ cây phân cấp (nếu như annotation được validate có được chỉ định một annotation khác) và đồng thời còn cho phép nhà phát triển tự xây dựng các annotation validator của riêng mình, cho phép sử dụng các annotation tự tạo như là một công cụ để validate thông tin nội dung của các annotation tương ứng khác.

Thông qua hệ thống "Annotation Validation", không những bạn có thể can thiệp vào tiến trình validation mà còn có thể chứng thực nội dung của annotation, danh sách các friendly annotations đi cùng của nó, kể cả "thực thể" có chỉ định annotation và thậm chí có thể tương tác với DefinitionManager để thực thi các tác vụ logic ngay khi validate thông tin annotation. Thông tin dữ liệu annotation giờ đây không những được kiểm tra dựa trên thông tin nội dung nội tại của nó mà còn có thể được kiểm tra và xác định vị trí của nó (annotation) được chỉ định lên thực thể nào, nó có đính kèm thông tin annotation khác hay không, và điều kiện kiểm tra của các annotation khác mà nó có đính kèm sẽ ảnh hưởng thế nào đến tiến trình validate của chính nó. Tiến trình thực thi validate giờ đây tạo thành một mắc xích có hệ thống, không chỉ validate trên thông tin annotation chỉ định mà cả các annotation liên quan và vị trí chỉ định của chúng. Nhờ đó mà bạn có thể xác định và kiểm tra được dữ liệu thông tin của các annotation có hợp lệ hay không trong nhiều trường hợp và

vị trí chỉ định khác nhau trên các thực thể khác nhau. Ngoài ra, JGentle còn cho phép đăng kí các validator tự tạo chận hứng các ngoại lệ ném ra bởi các validator chính của một annotation chỉ định trong một hệ cây phân cấp.

Mô hình cấu trúc các thành phần chỉ định sẽ được đưa vào tiến trình validate như sau:

Theo hình vẽ, các annotations như: AnnoB, AnnoC, AnnoD là các friendly annotations đi kèm trong cùng một danh sách annotation list với AnnoA annotation (annotation được chỉ đinh đang được validate). AnnoA annotation có thể có hoặc không được chỉ định các annotation khác, trong trường hợp này AnnoA annotation có được chỉ định đính kèm một annotation khác (đó là AnnoA1 annotation). Và cuối cùng là ClassA, chính là đối tượng chủ thể chỉ đinh được đính kèm annotation đang được validate. Trong các trường hợp khác đối tượng chủ thể có thể là Method, Field, hoặc thậm chí là một Annotation Class.

Để có thể thực thi một cài đặt validator cho một annotation chỉ định bạn chỉ cần đơn AnnotationValidator giản implements interface (năm trong gói package org.exxlabs.jgentle.core.metadatahandling.aohhandling.pvdhandler) và hiện thực 2 callback methods là validate method và catchException method:

```
public interface AnnotationValidator<T extends Annotation> {
      void validate(T annotation, Annotation[] annoList, Object object,
                   Class<?> clazz, DefinitionManager definitionManager);
      <V extends RuntimeException, U extends Annotation> boolean catchException(
                   V exception, U annotation);
```

}

Phương thức *validate* chính là phương thức sẽ xử lý chính cho tiến trình *validate* annotation, với các đối số truyền: annotation chính là đối tượng annotation hiện hành đang được *validate* với kiểu T chỉ định, annoList chính là danh sách các *friendly* annotations đi cùng annotation, object chính là đối tượng gốc (chủ thể) được chỉ định annotation và definitionManager chính là đối tượng *Definition Manager* của *container* hiện hành. Và cuối cùng là clazz, điều đặc biệt ở đối số này là không mang một giá trị nhất định, mà clazz sẽ mang những hình thái giá trị khác nhau trong những trường hợp khi object mang những giá trị khác nhau. Trong trường hợp object:

- Nếu là Method hoặc Field: chủ thể mà annotation được chỉ định đính kèm là một Method hoặc Field, clazz khi này sẽ chính là object class của Class mà method hoặc field đó được khai báo bên trong.
 - Lưu ý rằng trong trường hợp object là Method có thể annotation chỉ định đang được validate không phải là annotation được đính kèm lên method đó mà có thể là annotation được đính kèm lên parameter của method. Và trong cả 2 trường hợp này object đều là method chỉ định.
- Nếu là Class: chủ thể mà annotation được chỉ định đính kèm là một Class (Class ở đây có thể là Class, Interface hay thậm chí Enum ... hay bất kì chủ thể nào có thể đính kèm annotation được biểu diễn dưới dạng object class), trong trường hợp này clazz sẽ chính là object. Hay nói cách khác mệnh đề sau sẽ trả về true:
 - o object.equals(clazz)
- Nếu là Annotation: chủ thể mà annotation đang được validate lại là một annotation khác (annotation ở đây có nghĩa rằng đối tượng annotation object, không phải annotation type object class). Trong trường hợp này, clazz sẽ chính là annotation type của annotation chủ thể (object).

Trong khi validate method đang thực thi xử lý, bất cứ khi nào có một run-time

exception được ném ra, container đều xem như là những dấu hiệu cho biết tiến trình validate có thể có những điều kiện không phù hợp, và quá trình thực thi xử lý ngay lập tức sẽ được chuyển hướng xuống cho catchException method xử lý. Khi này catchException sẽ thực thi kiểm tra các annotation lần cuối cùng và trả về kết quả là một giá trị boolean. Nếu kết quả trả về là **true**, container sẽ xem như dữ liệu hợp lệ, ... điều này có nghĩa rằng dữ liệu *annotation* hoặc những thông tin của các thực thể liên quan đã được điều chỉnh cho hợp lê với xử lý validate và phương thức validate sẽ được triệu gọi lai để kiểm tra thông tin cần validate mới. Hay nói cách khác, nếu như catchException method trả về true, container sẽ tự động triệu gọi ngược lại phương thức validate 1 lần nữa để kiểm tra dữ liệu thông tin mới của annotation. Do đó, tiến trình validate chỉ thực sự kết thúc khi không còn bất kì một runtime exceptions nào được ném ra bởi validate method. Còn nếu kết quả trả về của catchException method là false, container sẽ nhận biết như là dấu hiệu annotation hiện hành là không hợp lệ và sẽ throw ngược lại run-time exception nhận được từ catchException method ra ngoài.

Đến khi nào annotation được kiểm tra validate và không còn bất kì một ngoại lệ nào được ném ra thì annotation đó được xem như là hợp lệ và có thể được sử dụng để diễn dịch thành Definition hay sử dụng cho các mục đích logic khác ... Và theo mặc định của tiến trình diễn dịch Definition của JGentle, trước khi diễn dịch một annotation bất kì thành AnnoMeta, JGentle đều kiểm tra validate thông tin annotation (nếu annotation chỉ định có đặng kí một validator tương ứng).

4.3.10.1 - Đăng kí annotation và annotation validator

Ngoại trừ khi bạn chỉ định tường minh thực thi validate một annotation thông qua mã lệnh lúc run-time, trong hầu hết các các trường hợp còn lại ví dụ như khi diễn dịch một annotation, tiến trình annotation validation của JGentle không phải kiếm tra trên tất cả các annotations của thực thể gốc, mà chỉ thực thi validate trên các annotation đã được register vào trong container, để tránh trường hợp validate trên các annotations không cần thiết (vd như @Target). Cũng tương tự như thế đối với các annotation validator, các validator này chỉ có thể add vào container khi và chỉ khi annotation tương ứng của nó đã được đăng kí trước đó.

Do đó, để có thể giúp cho container có thể nhận biết được đâu là các annotations hợp lệ cần validate, và chỉ định cho container các validators tương ứng bạn cần phải đăng kí annotations, và các validators vào trong JGentle container thông qua đối tượng Annotation Register.

Cũng tương tư như Definition Manager quản lý các Definitions, Annotation Register cũng là một đối tượng của JGentle container, chiu trách nhiệm quản lý, đăng kí, cũng như điều khiển các annotation trong container, đồng thời cũng quản lý các validator tương ứng của từng annotation có trong hệ thống. Để có thể lấy ra được đối tượng Annotation Register ban chỉ cần đơn giản triệu gọi phương thức getAnnotationRegister thông qua DefinitionManager như sau:

```
public class Test {
      public static void main(String[] args) {
             InjectCreator injector = JGentle.buildInjectCreator();
             DefinitionManager defManager = injector.getDefManager();
             AnnotationRegister annoReg = defManager.getAnnotationRegister();
      }
}
```

Sau đó để có thể đăng kí annotation chỉ định vào trong container, thông qua Annotation Register ban có thể thực hiện thông qua 2 methods sau:

```
public void registerAnnotation(Class<? extends Annotation> anno)
và ...
public <T extends Annotation> void registerAnnotation(Class<T> anno,
                   AnnotationValidator<T> validator)
```

Một phương thức registerAnnotation sẽ đăng kí một annotation chỉ định thông qua đối số là object class (annotation type) của annotation cần đăng kí, còn phương thức còn lại vừa cho phép đăng kí annotation vừa cho phép chỉ định add validator tương ứng của nó. Do

đó, đồng thời ban vừa có thể register annotation chỉ định, vừa add validator tương ứng vào trong container.

Nếu trong trường hợp annotation chỉ đinh tương ứng của validator đã được đặng kí, ban có thể sử dụng phương thức addValidator mà AnnotationRegister cung cấp để đăng kí validator như sau:

public <T extends Annotation> boolean addValidator(Class<T> anno, AnnotationValidator<T> validator)

Lưu ý rằng đối số truyền của addValidator method và registerAnnotation method có vẻ như tương tự nhau nhưng thật sự lại hoạt động hơi khác biệt. Trong khi registerAnnotation method khi được thực thi sẽ tự động đẳng kí annotation(anno) truyền vào, sau đó sẽ đăng kí validator tương ứng còn addValidator method thì ngược lại, luôn xem anno như là mặc định đã được đăng kí, addValidator method chỉ làm một nhiệm vụ duy nhất, đó là đăng kí validator tương ứng với anno chỉ đinh. Trong trường hợp anno chưa thực sư được đẳng kí vào trong container, một run-time exception sẽ được ném ra khi addValidator method được thực thi. Do đó khi sử dụng addValidator method, ban luôn luôn cần phải đăng kí annotation trước đó để đảm bảo addValidator method có thể thực thi đúng đắn.

4.3.10.1.1 - Đăng kí annotation thông qua Annotation Object Handler

Ngoài việc đăng kí annotation thông qua Annotation Register bạn còn có thể thực thi bằng cách thông qua đối tượng Annotation Object Handler (AOHler), là đối tượng chính trong Annotation Object Handling service. Để có thể biết thêm chi tiết về AOH service, vui lòng xem phần mô tả tại Annotation Object Handling.

Đối tương AOHler tương tự như Annotation Register, cũng cung cấp 2 phương thức registerAnnotation y hệt như Annotation Register, ... kể cả addValidator method. Về mặt bản chất, AOHler cũng chỉ đơn giản chuyển yêu cầu invoke từ các methods trên xuống đối tương AnnotationRegister mà nó tham chiếu đến. Tuy nhiên, thay vì như AnnotationRegister chỉ có thể đăng kí từng annotation chỉ định bằng cách triệu gọi registerAnnotation method,

AOHler còn cho phép đăng kí một tập hợp nhiều Annotations và nhiều validator tương ứng khác nhau thông qua một đối tượng cấu hình ... bằng cách cung cấp thêm một overloading khác của registerAnnotation method như sau:

```
public void registerAnnotations(Class<? extends Enum<?>> enumAnnoClass)
```

Như đã mô tả ở phần quản lý cấu hình, chủ yếu JGentle container chỉ cung cấp 2 cách thức cấu hình, đó là thông qua ACC hoặc ATC. Nhưng thông qua các hệ thống services bên trong JGentle, hoặc hệ thống các services tự tạo từ các nhà phát triển khác, các cách cấu hình có thể thay đổi hoặc các đối tượng quản lý thông tin cấu hình có thể thay đổi tùy theo từng services. Ở góc độ nào đó, bản thân đối tượng AOHler cũng có thể tự xem như là một service ở mức cơ bản và object class của enum cung cấp cho registerAnnotations của AOHler cũng có thể xem như là một loại dữ liệu cấu hình (dữ liệu startup), một loại dữ liệu đầu vào giúp cho "AOHler services" có thể hoạt động theo ý định của nhà phát triển. Do đó mỗi một service đều có thể tự định nghĩa cho mình dữ liệu đầu vào riêng, tuân theo một cấu trúc nhất định hoặc kết hợp với annotation để tự tạo ra các dữ liệu đối tượng cấu hình riêng biệt.

Tuân theo cấu trúc cấu hình của registerAnnotations(Class<? extends Enum<?>> enumAnnoClass) method, đối số đầu vào cần phải là một object class được extends từ Enum interface, hay nói cách khác thông tin mô tả tập hợp các annotation phải được chứa đựng trong một enum. Và dĩ nhiên enum này cần phải tuân theo một cấu trúc nhất định, cấu trúc này được quy định bởi AOHler. Giả sử bạn có một 2 annotation @AnnoA và @AnnoB nằm trong package example như sau:

```
package example;

@Retention(RetentionPolicy.RUNTIME)
public @interface AnnoA {
}

@Retention(RetentionPolicy.RUNTIME)
```

```
@interface AnnoB {
}
```

Việc viết một *enum* cất trữ thông tin *annotation @AnnoA* chỉ cần đơn giản là viết khai báo *Enumeration Constant (EC)* như là đường dẫn đầy đủ của *annotation class* cần đăng kí:

```
enum AnnoRegister {
    example_ AnnoA, example_ AnnoB;
}
```

Enum AnnoRegister trong ví dụ trên chỉ định 2 EC, đó chính là tên và đường dẫn đầy đủ của annotation AnnoA và AnnoB. Lưu ý rằng kí tự phân cách giữa các package và class từ kí tự dấu chấm "." được chuyển thành kí tự gạch dưới "_". Vd: nếu như AnnoA nằm trong package org.exxlabs.jgentle.example.AnnoA sẽ được viết lại với hình thức là tên của EC như sau org_exxlabs_jgentle_example_AnnoA. Sau đó chỉ cần đưa object class của AnnoRegister vào như là tham số truyền cho registerAnnotation method của AOHler:

```
...
InjectCreator injector = JGentle.buildInjectCreator();
AnnotationObjectHandler aohler = injector.getAnnoObjectHandler();
aohler.registerAnnotations(AnnoRegister.class);
...
```

Việc sử dụng kí tự "_" thay cho kí tự phân cách dấu "." giữa class và package trong khai báo EC chỉ đơn thuần là một convention mặc định trong JGentle. Vậy trong những trường hợp còn lại, trong tên của package hoặc annotation class nếu cũng có chứa kí tự "_" ngay trong tên định danh, ... thì convention này sẽ không còn hoạt động đúng đắn. Do đó, ngoài cách sử dụng convention mặc định, JGentle vẫn cho phép định nghĩa annotation class như là một thuộc tính thành phần của EC trong enum như sau:

```
enum AnnoRegister implements GetAnnotationClass {
      AnnoA(AnnoA.class), AnnoB(AnnoB.class);
      Class<? extends Annotation> annoClazz;
      AnnoRegister (Class<? extends Annotation> clazz) {
            this.annoClazz = clazz;
      }
      @Override
      public Class<? extends Annotation> getAnnotationClass() {
            return annoClazz;
      }
}
```

Ví du trên là một enum chỉ định một tập hợp các annotations cần đặng kí vào trong container. Các hằng liệt kê (enumeration constant - EC) của enum buộc cần phải chỉ định kèm theo ít nhất một thuộc tính thành phần có kiểu là Class<? extends Annotation>, đây chính là object class (hay Annotation Type) của annotation tương ứng của EC chỉ định. Lúc này tên khai báo của EC không còn cần thiết phải chỉ định tường minh như là đường dẫn của annotation class nữa, mà chỉ cần khai báo như là một đại diện đinh danh bất kì của một EC.

Do đó, ngoài việc khai báo EC, trong enum còn cần phải chỉ định thêm một constructor với tham số đầu vào có kiểu Class<? extends Annotation>, đồng thời enum AnnoRegister cần phải implements GetAnnotationClass interface và thực thi cài đặt cho phương thức getAnnotationClass(). Phương thức getAnnotationClass chính là phương thức sẽ trả về thuộc tính annotation class của EC. Mặc định nếu như enum có implements GetAnnotationClass interface, khi thuc thi registerAnnotation method, JGentle container se tự động triệu gọi *getAnnotationClass method* trên từng *enum instance* để lấy ra được thuộc tính annotation class.

Trong trường hợp bạn không muốn implements GetAnnotationClass interface, bạn cũng có thể sử dụng @AnnotationClass annotation (nằm trong gói package org.exxlabs.jgentle.configure.injecting.annotation) chỉ định trên bất kì method nào bạn muốn trong enum để có thể quy định cho container biết rằng đó chính là method sẽ trả về annotation class tương ứng của EC (dĩ nhiên rằng method này cần phải có kiểu trả về là Class hoặc Class <? extends Annotation >, nếu không một ngoại lệ sẽ được ném ra lúc runtime).

```
enum AnnoRegister { // không cần implements GetAnnotationClass interface
      AnnoA(AnnoA.class), AnnoB(AnnoB.class);
      Class<? extends Annotation> annoClazz;
      AnnoRegister (Class<? extends Annotation> clazz) {
             this.annoClazz = clazz;
      }
      @AnnotationClass // chỉ định method này sẽ trả về annotation class
      public Class<? extends Annotation> getAnnoClazz() {
             return annoClazz;
      }
}
```

Lưu ý rằng nếu trong trường hợp bạn vừa chỉ định implements GetAnnotationClass interface, vừa chỉ đinh @AnnotationClass annotation, vừa chỉ đinh tên khai báo EC "hợp lê theo đường dẫn" thì container sẽ ưu tiên theo thứ tư sau:

Tên khai báo EC -> @AnnotationClass -> GetAnnotationClass interface

Nếu trong trường hợp *method* trả về *AnnotationClass* (được quy định bởi @AnnotationClass hoặc implements từ GetAnnotationClass interface) trả về kết quả là null, môt ngoai lê sẽ được ném ra lúc run-time.

4.3.10.1.2 - Đăng kí annotation validator thông qua Annotation Object Handler

Tương tự như khi chỉ định annotation với enum, đối với validator tương ứng của annotation, enum chỉ định cũng cần phải implements GetAnnotationValidator interface, và

thực thi cài đặt cho getAnnotationValidator method. Giả sử tương ứng với @AnnoA và @AnnoB annotation ban có các validator là AnnoAValidator và AnnoBValidator như sau:

Annotation:

```
@Retention(RetentionPolicy.RUNTIME)
@interface AnnoA {
}
@Retention(RetentionPolicy.RUNTIME)
@interface AnnoB {
}
@Retention(RetentionPolicy.RUNTIME)
@interface AnnoC {
}
```

Validator:

```
class AnnoAValidator implements AnnotationValidator<AnnoA> {
      @Override
      public <V extends RuntimeException, U extends Annotation> boolean
catchException(V exception, U annotation) {
            return false;
      }
      @Override
      public void validate(AnnoA annotation, Annotation[] annoList,
            Object object, Class<?> clazz, DefinitionManager definitionManager) {
```

```
System.out.println(annotation + " is validated.");
}

class AnnoBValidator implements AnnotationValidator<AnnoB> {
          @Override
          public <V extends RuntimeException, U extends Annotation> boolean
          catchException(V exception, U annotation) {
                return false;
          }

          @Override
          public void validate(AnnoB annotation, Annotation[] annoList,
                Object object, Class<?> clazz, DefinitionManager definitionManager) {
                System.out.println(annotation + " is validated.");
          }
}
```

Enum:

```
enum AnnoRegister implements GetAnnotationClass, GetAnnotationValidator {

    // Chỉ định enumeration constant
    AnnoA(AnnoA.class, new AnnoAValidator()),
    AnnoB(AnnoB.class, new AnnoBValidator()),
    AnnoC(AnnoC.class, null);

    Class<? extends Annotation> annoClazz = null;
    AnnotationValidator<? extends Annotation> validator = null;
```

```
<T extends Annotation> AnnoRegister(Class<T> clazz,
                   AnnotationValidator<T> validator) {
             this.annoClazz = clazz;
             this.validator = validator;
      }
      @Override
      public Class<? extends Annotation> getAnnotationClass() {
             return annoClazz;
      }
      @Override
      public AnnotationValidator<? extends Annotation> getAnnotationValidator() {
             return validator;
      }
}
```

Lúc này, ngoài thuộc tính thành phần chỉ đinh annotation class (annoClazz), enum AnnoRegister còn chỉ định thêm thuộc tính validator có kiểu là AnnotationValidator <? extends Annotation> quy định đối tượng validator tương ứng của annotation class. Ngoài ra, cùng với việc implements GetAnnotationClass interface, enum AnnoRegister còn implements GetAnnotationValidator interface, và thực thi cài đặt cho phương thức getAnnotationValidator, trả về thuộc tính validator của enum instance.

Cách khai báo, cũng như sử dụng GetAnnotationValidator interface hoàn toàn tương tự như khi vận dụng GetAnnotationClass interface. Nếu như muốn enum chỉ định không thực thi implements, ban hoàn toàn có thể sử dụng @AnnotationValidators annotation (nằm trong gói package org.exxlabs.jgentle.configure.injecting.annotation) thay thể cho GetAnnotationValidator interface như sau:

```
enum AnnoRegister { // không implements
      // Chỉ định enumeration constant
```

```
AnnoA(AnnoA.class, new AnnoAValidator()),
      AnnoB(AnnoB.class, new AnnoBValidator()),
      AnnoC(AnnoC.class, null);
      Class<? extends Annotation> annoClazz = null;
      AnnotationValidator<? extends Annotation> validator = null;
      <T extends Annotation> AnnoRegister(Class<T> clazz,
                   AnnotationValidator<T> validator) {
             this.annoClazz = clazz;
             this.validator = validator;
      }
      @AnnotationClass
      public Class<? extends Annotation> getAnnoClazz() {
             return annoClazz;
      }
      @AnnotationValidators // Chỉ định method này sẽ trả về validator tương ứng
      public AnnotationValidator<? extends Annotation> getAnnoValidator() {
             return validator;
      }
}
```

Lưu ý nếu như *method* trả về đối tượng *validator* tương ứng của *annotation* trả về kết quả có giá trị là *null*, thì khi này *container* chỉ đăng kí *annotation* tương ứng chỉ định.

4.3.10.2 - Đăng kí nhận Exception từ Annotation Parents

4.3.10.3 - Thực thi bằng tay tiến trình validate annotation lúc run-time

4.3.10.4 - Kiểm tra một object

Khi nhận được object truyền vào thông qua validate method của cài đặt annotation validator, đôi khi bạn cần muốn kiểm tra object được chỉ định truyền vào thuộc loại nào, object class, method, field hay annotation. Để có thể kiểm tra được đối tượng object nhận được có phải là một Method, Field, Class hay là một Annotation, JGentle có cung cấp một số các static methods nằm trong lớp tiên ích ReflectToolKit class cho phép nhân biết được loại đối tượng object.

```
public static boolean isField(Object obj)
public static boolean isMethod(Object obj)
public static boolean isClass(Object obj)
public static boolean isAnnotation(Object obj)
```

Hoặc có thể kiểm tra bằng phương thức getObjectType, là một static method nằm trong lớp ObjectChecker class (là một lớp tiện ích khác trong JGentle tương tự như ReflectToolKit class) như sau:

```
@Override
public void validate(A annotation, Annotation[] annoList, Object object,
                   Class<?> clazz, DefinitionManager defManager) {
      if (ObjectChecker.getObjectType(object).equals(ObjectChecker.CLASS)) {
            // do something
      else if (ObjectChecker.getObjectType(object).equals(ObjectChecker.DONTKNOW))
      {
             throw new RuntimeException();
```

```
}
}
```

Phương thức getObjectType sẽ trả về một giá trị Integer mô tả loại kiểu của object, đồng thời ObjectChecker class cũng cung cấp một loạt các static fields tương ứng với các chỉ số *Integer* chỉ định kiểu *type* của object.

4.3.10.5 - Validatable Annotation

4.4 - Dependency Injection

4.4.1 - Giới thiệu

4.5 - Deep Dependency Injection

4.5.1 - Giới thiệu

4.6 - Annotation Dependency Injection

4.6.1 - Giới thiệu

4.7 - Aspect Oriented Programming – AOP trong JGentle

- 4.7.1 Giới thiệu
- 4.7.2 Advice
- 4.7.3 Aspect
- 4.7.4 Weaving
- 4.7.5 Pointcut
- 4.7.6 JoinPoint
- 4.7.7 Introduction

4.8 - Annotation Object Handling

4.8.1 - Giới thiệu

5 - Integration

- JGentle Remoting Web Services
- JGentle JDBC
- JGentle Data Access framework
- JMX Support
- JCA Support
- Spring Integration

5.1 - Remoting - Web services

- 5.1.1 RMI Interation
- 5.1.2 Hessian Burlap Integration
- 5.1.3 Web Services
- 5.1.4 JMS

5.2 - JGentle JDBC

5.2.1 - Giới thiệu JGentle JDBC

5.3 - Data Access

- 5.3.1 Giới thiệu
- 5.3.2 Hibernate
- 5.3.3 iBatis
- 5.3.4 JDO

5.4 - JMX Support

5.4.1 - Giới thiệu JGentle JMX

5.5 - JCA Support

5.5.1 - Giới thiệu JGentle JCA

5.6 - Spring integration

5.6.1 - Giới thiệu

6 - JGentle Web

6.1 - Giới thiệu JGentle Web

7 - JGentle Security

7.1 - Giới thiệu JGentle Security

8 - JGentle Services

- JGentle GUI
- Event Service
- Object Pooling
- Thread Pooling
- Queued Component
- Data Locator Registry Object

8.1 - JGentle GUI

8.2 - Event Service

- 8.2.1 Giới thiệu chung
- 8.2.2 Loosely Coupled vs Tightly Coupled
- 8.2.3 Event Class
- 8.2.3.1 Event of Event Class
- 8.2.3.2 Register Event
- 8.2.4 Publisher
- 8.2.4.1 Persistent Publisher
- 8.2.4.2 Transient Publisher
- 8.2.5 Subscriber
- 8.2.5.1 Multiple Subscriber
- 8.2.5.2 Subscriber priority

- 8.3 Object Pooilng
- 8.4 Thread Pooling
- 8.5 Queued Component
 - 8.6 Exchange Bean
 - 8.7 Encrypt Method
 - 8.8 Logging Service
 - 8.9 Method Pineline
- 8.10 Network Controller
 - 8.11 Error Loader

9 - Phụ lục A -Annotation

10 - Phụ lục B — RMI

11 - Phụ lục C - Spring framework